
Б И Л Т Е Н
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

3/март 2010.

година L

ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Диана Драгутиновић, министар финансија

Уређивачки одбор
Вук Ђоковић, мр Наташа Ковачевић,
Весна Хрељац-Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Вук Ђоковић
државни секретар

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и сиручна мишљења
за примену финансијских пројиса
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2010 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

- а) Право на одбитак претходног пореза за промет мобилних телефона које обвезник ПДВ набавља за службене потребе запослених 11
- б) Порески третман коришћења службеног мобилног телефона у приватне сврхе 11

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

- Порески третман промета услуга које су у непосредној вези са транзитом добара 17
  - Право међународне организације на рефакцију ПДВ плаћеног при увозу материјала за унапређење образовања у области животне средине. 18
  - Порески третман новчаних средстава која привредно друштво – обвезник ПДВ потражује од добављача по основу покрића трошкова обраде кредита, камате и ефеката валутне клаузуле 22
  - Могућност ослобађања од плаћања ПДВ при увозу половног школског намештаја који основна школа добија од лица из Аустрије. 22
  - Порески третман предаје угинулих животиња (глодара, гмизаваца, акваријумских рибица и др) у циљу њиховог уништавања. 24
  - Право на одбитак ПДВ обрачунатог од стране извођача радова за промет добара, односио услуга који се врши у оквиру изградње бране и акумулације „Ариље – профил Сврачково“ (II етапа I фазе Водопривредног и енергетског система „Рзав“), као и да ли се обрачунава и плаћа ПДВ на износ средстава која Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Републичка дирекција за воде, општине Ариље, Пожега, Лучани, Горњи Милановац и град Чачак уплаћују ЈП „Рзав“ према уговору којим је предвиђено удруживање средстава ради заједничког финансирања изградње овог објекта? 25
  - Порески третман промета половног путничког моторног возила који врши лице које није обвезник ПДВ – Фонд универзитета – Темпус, као и могућност ослобађања од плаћања ПДВ набавке другог путничког моторног возила за потребе Фонда универзитета – Темпус 27
-

---

8. Порески третман промета услуге давања на бесплатно коришћење опреме (која је изнајмљена од страног лица), а који врши обвезник ПДВ здравственим установама, уз обавезу тих установа да од истог обвезника ПДВ набављају реагенсе за коришћење на предметној опреми	29
9. Порески третман депозита који закуподавац прима од закупа на основу закљученог уговора о закупу на име обештећења закуподавца у случају да закупац по иселењу не измири своје обавезе или причини штету.	31
10. Порески третман промета услуга додатног образовања и обуке коју врши обвезник ПДВ регистрован за обављање тих делатности	31
11. Порески третман увоза копије филма	35
12. Да ли обвезник ПДВ – Друштво за изнајмљивање некретнина „Дипос“ д.о.о. има право на одбитак претходног пореза у случају када закључи уговор о закупу стамбеног објекта са лицем које ће тај објекат користити за стамбене потребе (при чему се не ради о лицу из чл. 24. ст. 1. тач. 16) Закона о ПДВ)?	36
13. Обрачун ПДВ при увозу добара у случају накнадне контроле царинске декларације	38
14. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара, који се врши у складу са уговором о кредиту, односно зајму закљученим између ЈП „Путеви Србије“ и Европске инвестиционе банке, у којем се Република Србија појављује као гарант.	40
15. Порески третман промета услуге изнајмљивања сале спортским клубовима за тренинге	44
16. Опорезивање књига које Универзитетска библиотека добија у међународној размени која се врши у складу са Споразумом о увозу предмета просветног, научног и културног карактера потписаног у Лејк Саксесу 25.11.1952. године	45
17. Порески третман новчаних средстава која пољопривредници добијају од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде у виду премије за испоручено млеко, као и субвенција по хектару обрадиве земље или по грлу стоке	50
18. Настанак обавезе обрачунавања и плаћања ПДВ за услуге паркирања пружене корисницима post paid услуга мобилне телефоније који су за услуге паркирања послали SMS поруке	52
19. а) Основица за обрачун ПДВ код промета услуге хотелског смештаја при чему накнада за пружену услугу укључује и трошкове осигурања	53
б) Евидентирање преноћишта и угоститељских услуга преко фискалне касе	53
20. Издавање рачуна (односно другог документа који служи као рачун) у случају измене основице опорезивог промета добара и услуга	56

---

21. Примена пореске стопе ПДВ код промета услуга смештаја лица у планинарским домовима.....	59
22. Утврђивање основице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп земљишта у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање трошкова електричне енергије	61
23. Право обвезника ПДВ – предузетника да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара и услуга које предузетник набавља у циљу адаптације, санације и доградње објекта за обављање делатности, одбије као претходни порез, при чему одобрење за адаптацију, санацију и доградњу предметног објекта гласи на физичко лице – власника предузетничке радње.....	62
24. Да ли се приход који обвезник ПДВ оствари по основу власништва у капиталу привредног друштва (дивиденда) сматра накнадом за промет добара, односно услуга која је опорезива ПДВ?	64
25. Порески третман новчаних средстава која домаће привредно друштво потражујете од пословног партнера из иностранства по основу плаћања трошкова услуге превоза	65
26. Порески третман промета добара и услуга који обвезник ПДВ врши у оквиру изградње објекта намењеног за дневни боравак деце предшколског узраста, а која се финансира средствима донације Фондације Хемофарм	66
27. Порески третман продаје поклон честитки (новчаних ваучера) по утврђеној вредности, којима доносиоци поклон честитки плаћају накнаду за промет добара (у конкретном случају играчака) обвезнику ПДВ – издаваоцу поклон честитки	67

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРЕДУЗЕЋА

1. Обавеза плаћања пореза на добит обвезника над којим је отворен поступак ликвидације.....	69
---	----

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли власници чамаца, односно пловећих постројења који право својине на тим пловним објектима стичу сопственим стварањем тих објеката као нове ствари (тј. оригинарним стицањем) имају обавезу плаћања пореза на додатну вредност или ранијег пореза на промет – ако је чамац или пловеће постројење грађено пре почетка примене Закона о порезу на додатну вредност?	71
---	----

-
2. Да ли Република Француска има у свом власништву станове у Републици Србији које користи за смештај својих чланова, као и да ли у Републици Србији ужива привилегију ослобађања од плаћања пореза по том основу? 72
  3. Да ли је дошло до промена у начину опорезивања преноса права својине на „половним“ возилима на моторни погон која се трајно региструју? ... 75
  4. Да ли је привредно друштво „Енолошка станица Вршац“ д.о.о, чији је оснивач и једини члан Република Србија, обвезник пореза на имовину на непокретности у државној својини које користи? 79
  5. Да ли су ослобођене плаћања пореза на поклон донације које Удружење родитеља деце оболеле од малигних болести добија као инвеститор од донатора у циљу изградње објекта „Родитељска кућа“ у Србији?..... 81
  6. Да ли су наследници оставиоца – његови два сина и кћер, као наследници првог наследног реда, који су заоставштину наследили у по 1/3 идеалног дела, у обавези да плате порез на наслеђе и поклон ако су судским поравнањем, закљученим након доношења оставинског решења којим су оглашени за наследнике, поделили заоставштину приближно у сразмери са наслеђеним идеалним сувласничким деловима? 83
  7. Да ли је купац непокретности – пословног простора у новоизграђеном грађевинском објекту, који је ту непокретност – пословни простор купио од предузећа које је учествовало у финансирању изградње објекта у коме се купљени пословни простор налази, при чему су инвеститори тог објекта били пет физичких лица, обвезник пореза на пренос апсолутних права по основу куповине конкретне непокретности, ако му је продавац у авансним рачунима исказивао ПДВ који је купац продавцу плаћао, а у коначном рачуну и фискалном рачуну ПДВ није исказан? 87
  8. Да ли привредно друштво има право на ослобођење од пореза на имовину за објекте у којима обавља делатност угоститељства и хотелијерства који су од стране надлежног органа проглашени културним добрима? 90
  9. Да ли се порез на имовину плаћа на привремене објекте – пословни простор изграђене на земљишту које су физичка лица закупила од општине? 94

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Да ли је физичко лице – домаће и страном, које је у радном односу код одређеног послодавца, а истовремено је директор неког другог привредног друштва са којим није засновао радни однос, већ има закључен уговор о правима и обавезама директора и као директор не остварује накнаду за свој рад, обавезник (по основу обављања послова директора) пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање? .. 97
-

-
2. Обавеза плаћања пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање на ауторске хонораре које правно лице исплаћује физичком лицу – аутору. 99
  3. Плаћање пореза на приходе од непокретности у случају када физичко лице издаје у закуп непокретност правном лицу 101
  4. Порески третман прихода који физичко лице – обвезник пореза на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски приход, односно носилац или члан пољопривредног газдинства, оствари по основу продаје перја произведеног у сопственом пољопривредном домаћинству, као и порески третман прихода по основу продаје старог перја које се сматра секундарном сировином 102

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Порески третман држања регистрованог оружја – пиштоља 105
2. Да ли инвалид са 80% телесног оштећења (оштећење доњих екстремитета), који није ратни војни инвалид, инвалид рада ни цивилни војни инвалид, има право на ослобођење од пореза на употребу моторних возила? 106
3. Да ли власник возила – осигураник Фонда за социјално осигурање војних осигураника са 100 процената телесног оштећења има право на ослобођење од пореза на употребу моторних возила? 107

ТАКСЕ

1. Да ли има законског основа за ослобођење од плаћања републичких административних такси средње Пољопривредне школе, чији оснивач је Аутономна покрајина Војводина, у складу са одредбом члана 18) тачка 4) Закона о републичким административним таксама? 109
  2. Да ли је хришћанска верска заједница „Јеховини сведоци“, која је уписана у Регистар цркава и верских заједница у складу са Законом о црквама и верским заједницама, ослобођена од плаћања републичких административних такси? 111
  3. Примена члана 19. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 5/09) и Тарифног броја 9. из Одељка Б Тарифе републичких административних такси по питању да ли ДКП Републике Србије има законску могућност „да реципрочно реагује“ кад „друге државе примењују таксе чији је износ мањи од наше таксе из Тарифног броја 9.“? 112
-

ЦАРИНЕ

1. Царинска повластица за особе са инвалидитетом према новом Царинском закону. 117
2. Услови за примену дијагоналне кумулације порекла у размени између земаља чланица ЦЕФТА споразума, за дуван и дуванску фолију која се увози из земаља Европске заједнице. 119
3. Захтев основне школе за ослобођење од плаћања увозних дажбина на увоз половног школског намештаја који је предмет донације 121
4. Продаја стране неоцарињене робе, евродизела, из приватног царинског складишта „Лукоил–Беопетрол“-а, за потребе дипломатских и конзуларних представништава 122
5. Захтев планинарско-смучарског клуба за ослобођење од плаћања увозних дажбина на увоз аутобуса који је предмет донације. 123
6. Поступак снабдевања бродова, јахти и чамаца из царинског складишта под царинским надзором. 124

ОТПИС КАМАТЕ НА ДОСПЕЛЕ ОБАВЕЗЕ ПО ОСНОВУ ОДРЕЂЕНИХ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Да ли се право на отпис камате на доспеле обавезе по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање применом Закона о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање, може остварити на основу захтева који би се поднео до 30.3.2010. године, с обзиром да је странка за постојање правног основа за отпис камате сазнала у фебруару 2010. године? 129

БУЏЕТСКИ СИСТЕМ

1. Примена члана 92. Закона о буџетском систему 131
  2. Да ли постоји обавеза израде финансијских планова школа за средства додељена одлуком о буџету општине, која су намењена искључиво за финансирање материјалних трошкова, а у вези примене члана 50. Закона о буџетском систему? 133
  3. Да ли Начелник општинске управе може, у складу са чланом 61. ст. 7, 8. и 9. Закона о буџетском систему, да донесе одлуку о промени апропријације? 135
-

Ф И Н А Н С И Р А Њ Е Л О К А Л Н Е С А М О У П Р А В Е

1. Примена новог шестогодишњег самодоприноса за цело подручје месне заједнице Рашка, односно да ли се, у условима образовања нове месне заједнице Супње, која је формирана издвајањем из месне заједнице Рашка, самодопринос плаћа на територији месне заједнице Рашка и на територији месне заједнице Супње, односно да ли се плаћа само у „остатку“ месне заједнице Рашка или Одлука о увођењу самодоприноса не важи ни у једној месној заједници? 137
2. Да ли се референдум за изгласавање самодоприноса може спровести на основу личног изјашњавања грађана, путем потписивања личне изјаве у присуству бирачког одбора на терену, односно потписивањем изјава по кућама, као и да ли се такав начин спровођења референдума мора регулисати Статутом општине, односно Статутом Месне заједнице? . . . 138
3. Да ли се оглашивачима, који рекламне паное и друга средства јавног оглашавања користе само за време одржавања Драгачевског сабора трубача у Гучи, без обзира на карактер површина (да ли је јавна или не) на којима се оглашавање врши, може наплаћивати локална комунална такса? 140

П О Д С Е Т Н И К

Финансијски прописи донети у марту месецу 2010. године 143

Ј А В Н И П Р И Х О Д И

ПОРЕЗИ

1. а) Право на одбитак претходног пореза за промет мобилних телефона које обвезник ПДВ набавља за службене потребе запослених

б) Порески третман коришћења службеног мобилног телефона у приватне сврхе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2194/2009-04 од 30.3.2010. год.)

а) Сагласно одредби члана 27. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски делјивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

У складу са наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету за промет мобилних телефона које набавља за службене потребе запослених одбије као претходни порез од ПДВ који дугује, уз испуњење Законом прописаних услова – да поседује прописану документацију, као и да набављена добра користи или

ће их користити за промет са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који у складу са чланом 24. Закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ или промет који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Међутим, ако обвезник ПДВ, у оквиру обављања делатности, врши промет добара и услуга по основу којег нема право на одбитак претходног пореза (промет за који је прописано ослобођење од плаћања ПДВ без права на одбитак претходног пореза или промет добара и услуга који је извршен у иностранству, ако за тај промет не би постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици), укључујући и активности које нису предмет опорезивања ПДВ, у том случају обвезник ПДВ нема право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету за промет мобилних телефона које набавља за службене потребе запослених одбије од ПДВ који дугује.

Сагласно одредби члана 30. став 1. Закона, ако обвезник користи испоручена или увезена добра или прима услуге, за потребе своје делатности, да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза, као и за промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, дужан је да изврши поделу претходног пореза према економској припадности на део који има право и део који нема право да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 30. став 2. Закона, ако за поједина испоручена или увезена добра или примљене услуге обвезник не може да изврши поделу претходног пореза на начин из става 1. овог члана, а које користи за потребе своје делатности, да би

извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза и за промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, може да одбије сразмерни део претходног пореза који одговара учешћу промета добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза у који није укључен ПДВ, у укупном промету у који није укључен ПДВ (у даљем тексту: сразмерни порески одбитак).

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ користи набављена добра или пружене услуге да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза, као и за промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, укључујући и активности које нису предмет опорезивања ПДВ, дужан је да изврши поделу претходног пореза према економској припадности на део који има право и део који нема право да одбије од ПДВ који дугује.

Међутим, ако обвезник ПДВ за поједино добро или примљену услугу не може да изврши поделу претходног пореза према економској припадности, у том случају обвезник ПДВ може да одбије од ПДВ који дугује сразмерни порески одбитак, који се утврђује у складу са одредбама члана 30. ст. 2–5. Закона и одредбама чл. 2. и 3. Правилника о начину утврђивања и исправке сразмерног пореског одбитка („Сл. гласник РС“, бр. 67/05, у даљем тексту: Правилник о сразмерном пореском одбитку).

У случају када обвезник ПДВ да на коришћење мобилне телефоне запосленима, при чему је од стране обвезника ПДВ одређен лимит на месечном нивоу до којег се трошкови коришћења мобилних телефона признају као трошкови пословања (службени разговори), док се износ преко тог лимита наплаћује од запосленог (приватни разговори), обвезник ПДВ има

право на одбитак ПДВ обрачунатог од стране претходних учесника у промету – пружаоца услуга мобилне телефоније, до износа који се односи на део накнаде за промет услуга мобилне телефоније који се признаје као трошак пословања (службени разговори), уз испуњење услова прописаних одредбама члана 28. Закона.

Ако обвезник ПДВ, у оквиру обављања делатности, врши промет добара и услуга по основу којег нема право на одбитак претходног пореза, у том случају обвезник ПДВ нема право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету – пружаоца услуга мобилне телефоније одбије од ПДВ који дугује.

Ако обвезник ПДВ користи услуге мобилне телефоније да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза, као и промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, обвезник ПДВ има право на одбитак ПДВ који се односи на део накнаде за промет услуга мобилне телефоније који се признаје као трошак пословања (службени разговори) у делу који утврђује у складу са одредбама члана 30. ст. 1–5. Закона и одредбама чл. 2. и 3. Правилника о сразмерном пореском одбитку.

б) Одредбом члана 14. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09 и 44/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да се зарадом сматрају и примања запосленог, поред осталог, чињењем, пружањем погодности, покривање расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем. Основицу пореза на зараду представља накнада која би се постигла на тржишту за услугу, односно погодност која се чини обвезнику, односно новчана вредност покривених расхода, увећана за обавезе

јавних прихода које из зараде плаћа запослени (став 2. тог члана Закона).

Основица пореза на зараде, сагласно ставу 3. члана 14. Закона, која је утврђена на наведени начин умањује се за новчана плаћања која запослени врше послодавцу у вези са оствареним примањем.

Сагласно томе, у случају када запослени за коришћење службеног мобилног телефона у приватне сврхе, у складу са уговором, односно општим актом послодавца, плаћа послодавцу надокнаду из зараде на коју су претходно обрачунати и плаћени порез и доприноси за обавезно социјално осигурање, та накнада не подлеже плаћању пореза на доходак грађана.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета услуга које су у непосредној вези са транзитом добара

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1689/2009-04 од 25.3.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 8) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на превозне и остале услуге које су у непосредној вези са извозом, транзитом или привременим увозом добара, осим услуга које су ослобођене од ПДВ без права на порески одбитак у складу са овим законом.

Према одредбама члана 11. став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр.

124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07, у даљем тексту: Правилник), пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 8) Закона, за превозне и остале услуге које су у непосредној вези са транзитом добара, обвезник може да оствари ако поседује:

1) документ на основу којег се врши услуга превоза, односно документ о врсти услуге и износу споредних трошкова (уговор, рачун и др);

2) документ о извршеној услузи превоза (ЦМР, ЦИМ, манифест и др);

3) оригинал или оверену копију ТИР карнета или АТА карнета, којима се доказује да су добра у поступку транзита превозним средствима.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, на промет услуга које су непосредно повезане са транзитом добара (осим услуга које су ослобођене од ПДВ без права на одбитак претходног пореза), који се врши у складу са царинским прописима, а којима се (услугама непосредно повезаним са транзитом добара), између осталих, сматрају и шпедитерске услуге, ПДВ се не обрачунава и не плаћа под условом да обвезник ПДВ – пружалац услуга поседује оригинал или оверену копију ТИР карнета или АТА карнета, којима се доказује да су добра у поступку транзита превозним средствима. По основу промета предметних услуга обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза.

2. Право међународне организације на рефакцију ПДВ плаћеног при увозу материјала за унапређење образовања у области животне средине

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-866/2010-04 од 24.3.2010. год.)

• Одредбом члана 24. став 1. тачка 16) подтачка (2) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04,

86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за промет добара и услуга намењених службеним потребама међународних организација, ако је то предвиђено међународним уговором.

Према одредби члана 26. Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији је промет у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Одредбом члана 55а став 1. Закона прописано је да ако се дипломатско, односно конзуларно представништво или међународна организација, односно лице из члана 24. став 1. тачка 16) овог закона не определи да изврши набавку или увоз добара, односно прими услуге, намењене њиховим службеним, односно личним потребама, уз пореско ослобођење, има право на рефакцију ПДВ.

Према одредбама става 2. истог члана Закона, право на рефакцију ПДВ, на основу поднетог захтева, а под условима који су овим законом прописани за остваривање пореског ослобођења, лица из става 1. овог члана могу да остваре ако:

1) су испоруке или увоз добара, односно пружене услуге опорезиве ПДВ;

2) је ПДВ за промет добара и услуга исказан у рачуну, у складу са овим законом, и ако је рачун плаћен, односно ако је ПДВ који се дугује по основу увоза добара плаћен;

3) је укупна вредност добара или услуга, исказана у рачуну, односно вредност добара исказана у царинском документу, већа од 50 ЕУР, без ПДВ, осим за набавку горива за моторна возила.

Према одредби члана 7. став 2. Споразума потписаног између Регионалног центра за животну средину за Централну и Источну Европу и Републике Србије о правном статусу Регионалног центра за животну средину у Републици Србији од 27. јуна 2008. године (у даљем тексту: Споразум), Регионалном центру

за животну средину у Републици Србији одобрава се рефакција пореза на додату вредност укљученог у цену робе и услуга које су неопходне за вршење своје мисије, као што је наведено у члану 1, а у складу са релевантним законима и прописима Републике Србије.

Сагласно наведеном, а с обзиром да Споразумом није предвиђена могућност остваривања пореског ослобођења за увоз добара намењених службеним потребама међународне организације – Регионални центар за животну средину у Републици Србији, већ искључиво право на рефакцију ПДВ плаћеног при увозу предметних добара, међународна организација – Регионални центар за животну средину у Републици Србији може да оствари право на рефакцију ПДВ плаћеног при увозу 1000 комплета материјала за унапређење образовања у области животне средине названог „Зелени пакет“, а који садржи CD, наставни план за предаваче основних школа, DVD, еколошку игру и информативне листове за ученике основних школа.

Начин и поступак рефакције ПДВ међународним организацијама прописани су Правилником о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04 ... 63/07, у даљем тексту: Правилник).

Наиме, одредбом члана 6б став 1. Правилника прописано је да лица из члана 55а Закона – носиоци права у смислу члана 17. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07, у даљем тексту: Правилник о пореским ослобођењима), остварују право на рефакцију, у складу са Законом, на основу захтева који подносе Централи.

Према одредби става 2. истог члана Правилника, захтев из става 1. овог члана подноси се на Обрасцу РЕФ 5 – Захтев

дипломатског и конзуларног представништва, односно међународне организације за рефакцију, који чини саставни део овог правилника.

Захтев из става 1. овог члана, за сваког носиоца права, потписује, оверава и издаје лице које је овлашћено за издавање службених и личних налога за набавку добара и услуга, без ПДВ, у складу са Правилником о пореским ослобођењима, а рок за подношење захтева је 30 дана од истека календарског тромесечја у коме су добра и услуге набављене у Републици или извршен увоз добара у Републику (ст. 3. и 4. истог члана Правилника).

Уз захтев из става 1, а према ставу 5. члана 6б Правилника, достављају се:

1) оригинали и копије плаћених рачуна о набављеним добрима и коришћеним услугама у Републици који гласе на носиоца права и који садрже податак о броју основне потврде прописане Правилником о пореским ослобођењима;

2) оригинали и копије докумената о извршеном увозу добара у Републику.

Централа, након извршене провере испуњености услова за рефакцију, решењем одлучује о захтеву у року од 15 дана од дана подношења захтева и у року од 15 дана од дана достављања решења врши се рефакција ПДВ, при чему се оригинали рачуна, односно докумената из става 5. овог члана, оверени од стране Централне, достављају подносиоцу захтева заједно са решењем (ст. 7. и 8. Правилника).

• Министарство финансија напомиње да се на промет добара (са или без накнаде) који врши лице које није обвезник ПДВ, у конкретном случају међународна организација – Регионални центар за животну средину у Републици Србији који основним школама поклања комплете материјала за унапређење образовања у области животне средине „Зелене пакете“, ПДВ не обрачунава и не плаћа.

3. Порески третман новчаних средстава која привредно друштво – обвезник ПДВ потражује од добављача по основу покрића трошкова обраде кредита, камате и ефеката валутне клаузуле

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00848/2010-04 од 24.3.2010. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сходно наведеним законским одредбама, новчана средства која обвезник ПДВ потражује од добављача на име покрића трошкова обраде кредита, камате и ефеката валутне клаузуле нису предмет опорезивања ПДВ, с обзиром да предметна новчана средства не представљају накнаду за промет добара или услуга за који постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ. У овом случају, за новчано потраживање тих трошкова обвезник ПДВ не издаје рачун нити други документ који служи као рачун из члана 42. Закона.

4. Могућност ослобађања од плаћања ПДВ при увозу половног школског намештаја који основна школа добија од лица из Аустрије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-997/2010-04 од 24.3.2010. год.)

Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), у члану 3, прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара

и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Према одредби члана 26. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01 и 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05), државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донације и хуманитарна помоћ могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу са наведеним законским одредбама, као и одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, на увоз половног школског намештаја (20 столова и 40 столица) који се врши на основу уговора о донацији закљученог између лица из Аустрије и основне школе, ПДВ се не плаћа под условом да је та основна школа наведена у Јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет, тј. увоз добара, издатој у складу са царинским прописима, као власник робе (добара) која се увози, као и под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Утврђивање да ли се увоз врши у складу са овим законом спроводи надлежни царински орган.

5. Порески третман предаје угинулих животиња (глодара, гмизаваца, акваријумских рибица и др) у циљу њиховог уништавања

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2302/2009-04 од 23.3.2010. год.)

Према одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредбама члана 4. став 4. тачка 1) и члана 4. став 5. Закона, са прометом добара уз накнаду изједначава се узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, запослених или других лица, под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно.

У складу са одредбом члана 2. став 1. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара која су део пословне имовине пореског обвезника, пружањем услуга и сваким другим прометом без накнаде и о утврђивању уобичајених количина пословних узорака и поклона мање вредности („Сл. гласник РС“, бр. 114/04, у даљем тексту: Правилник), узимањем добара, у смислу члана 4. став 4. тачка 1) Закона, сматра се узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за сопствену потрошњу пореског обвезника, за личне потребе оснивача, запослених или других лица (у даљем тексту: сопствена потрошња).

Према одредби члана 3. став 1. Правилника, сопственом потрошњом сматра се и мањак добара.

Одредбом члана 3. став 2. Правилника прописано је да се сопственом потрошњом не сматра мањак добара који се може правдати вишом силом или на други прописан начин (елементарна непогода, крађа, саобраћајни удес и сл), утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације, као и порески признат расход утврђен у складу са прописом којим се уређује количина расхода (кало, растур, квар и лом) на који се не плаћа ПДВ.

Сходно наведеном, сопственом потрошњом не сматра се предаја уинулих животиња (глодара, гмизаваца, акваријумских рибица и др) ветеринарској станици у циљу њиховог уништавања, под условом да обвезник ПДВ поседује доказ о извршеној предаји уинулих животиња. С тим у вези, у наведеном случају не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ.

6. Право на одбитак ПДВ обрачунатог од стране извођача радова за промет добара, односно услуга који се врши у оквиру изградње бране и акумулације „Ариље – профил Сврачково“ (II етапа I фазе Водопривредног и енергетског система „Рзав“), као и да ли се обрачунава и плаћа ПДВ на износ средстава која Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Републичка дирекција за воде, општине Ариље, Пожега, Лучани, Горњи Милановац и град Чачак уплаћују ЈП „Рзав“ према уговору којим је предвиђено удруживање средстава ради заједничког финансирања изградње овог објекта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-02679/2009-04 од 23.3.2010. год.)

Сагласио одредби члана 27. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

У складу са наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ – ЈП „Рзав“, као инвеститор, има право да ПДВ обрачунат од стране извођача радова (обвезника ПДВ) за промет добара, односно услуга који се врши у оквиру изградње бране и акумулације „Ариље – профил Сврачково“ (II етапа I фазе

Водопривредног и енергетског система „Рзав“) и исказаног у привременој ситуацији извођача радова овереној од стране надзорног органа, одбије као претходни порез, ако испуњава услове из члана 28. Закона (ако поседује прописану документацију и ако набављена добра, односно примљене услуге користи или ће их користити за промет са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који у складу са чланом 24. Закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ или промет који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право да одбитак претходног пореза да је извршен у Републици).

Министарство финансија напомиње да се на новчана средства која Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Републичка дирекција за воде, општине Ариље, Пожега, Лучани, Горњи Милановац и град Чачак уплаћују ЈП „Рзав“, према уговору којим је предвиђено удруживање средстава ради заједничког финансирања изградње бране и акумулације „Ариље – Профил Сврачково“ (II етапа I фазе Водопривредног и енергетског система „Рзав“), ПДВ не обрачунава и не плаћа, с обзиром да се не ради о накнади за промет добара и услуга који је предмет опорезивања ПДВ.

7. Порески третман промета половног путничког моторног возила који врши лице које није обвезник ПДВ – Фонд универзитета – Темпус, као и могућност ослобађања од плаћања ПДВ набавке другог путничког моторног возила за потребе Фонда универзитета – Темпус

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-942/2010-04 од 19.3.2010. год.)

• Према одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука

добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сходно наведеним законским одредбама, на промет половног путничког моторног возила који врши лице које није обвезник ПДВ – Фонд универзитета – ТЕМПУС, не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ, већ се за овај промет плаћа порез у складу са Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 42/02, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07 и 5/09).

• Одредбом члана 24. став 1. тачка 16а) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о донацији закљученим са државном заједницом Србија и Црна Гора, односно Републиком, а тим уговором је предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Према одредби члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара чији је промет у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Одредбом члана 26. Оквирног споразума између Владе Републике Србије и Комисије Европских заједница о правилима за сарадњу која се односе на финансијску помоћ Европске заједнице Републици Србији у оквиру спровођења помоћи према правилима Инструмента предприсупне помоћи (ИПА) потписаног 29.11.2007. године („Сл. гласник РС“, бр. 124/2007, у даљем тексту: Оквирни споразум) прописано је да, изузев ако није другачије предвиђено у секторском или финансијском споразуму, порези, царинске и увозне дажбине или други трошкови који имају истоветно дејство нису прихватљиви на основу ИПА.

У складу са наведеним одредбама Закона и Оквирног споразума, а према мишљењу Министарства финансија, ако Фонд универзитета – Темпус, као организација за спровођење Темпус

програма у Републици Србији (програм помоћи за реформу високог образовања), набавља путничко моторно возило у Републици Србији, обвезник ПДВ – испоручилац возила није дужан да за тај промет обрачуна и плати ПДВ, а има право на одбитак претходног пореза по том основу, с обзиром да се набавка предметног возила финансира средствима оствареним продајом путничког моторног возила које је, према наводима из захтева за мишљење, набављено из средстава донације Комисије Европских заједница за потребе Фонда универзитета – Темпус. Такође, ако Фонд универзитета – Темпус набавља путничко моторно возило из иностранства, на увоз тог возила ПДВ се не обрачунава и не плаћа. Наведена пореска ослобођења (за испоруку у Републици Србији, односно за увоз) могу се остварити на начин и по поступку прописаним Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07), као и одредбама члана 8. Правилника о изменама и допунама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 68/05), при чему Министарство финансија напомиње да се одредбе члана 8. овог правилника примењују само код увоза добара.

8. Порески третман промета услуге давања на бесплатно коришћење опреме (која је изнајмљена од страног лица), а који врши обвезник ПДВ здравственим установама, уз обавезу тих установа да од истог обвезника ПДВ набављају реагенсе за коришћење на предметној опреми

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0049/2010-04 од 19.3.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем

тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Прометом услуга уз накнаду, у складу са одредбом члана 5. став 4. тачка 3) Закона, сматра се свако друго пружање услуга без накнаде.

Сагласно одредбама члана 18. ст. 1. и 2. Закона, основицом код промета добара и услуга из члана 4. став 4. и члана 5. став 4. овог закона сматра се набавна цена, односно цена коштања тих или сличних добара и услуга у моменту промета, у коју се не урачунава ПДВ.

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Сагласно наведеним законским одредбама, на промет услуге давања на бесплатно коришћење опреме (која је изнајмљена од страног лица), а који врши обвезник ПДВ здравственим установама, уз обавезу тих установа да од истог обвезника ПДВ набављају реагенсе за коришћење на предметној опреми, ПДВ се обрачунава по пореској стопи од 18% и плаћа у складу са Законом. У овом случају, основицу за обрачун ПДВ чини набавна цена предметне услуге без ПДВ (износ закупнине без ПДВ) у моменту промета услуге давања на бесплатно коришћење опреме, независно од тога да ли је у накнаду за промет реагенса урачуната и вредност услуге давања на коришћење опреме.

Поред тога, Министарство финансија напомиње да чињенице од значаја за опорезивање (па самим тим и намеру утврђивања минималног износа пореске основице за конкретни промет) утврђује и цени надлежни порески орган применом

начела прописаних Законом о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... 72/09).

9. Порески третман депозита који закуподавац прима од закупа на основу закљученог уговора о закупу на име обештећења закуподавца у случају да купац по исељењу не измири своје обавезе или причини штету

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1254/2009-04 од 18.3.2010. год.)

Према одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сходно наведеним законским одредбама, примање новчаних средстава – депозита, без обавезе примаоца новчаних средстава да изврши противчинидбу даваоцу (промет добара или услуга), у конкретном случају депозит који закуподавац прима од купаца на основу закљученог уговора о закупу на име обештећења закуподавца у случају да купац по исељењу евентуално не измири своје обавезе или причини штету, не сматра се предметом опорезивања ПДВ.

10. Порески третман промета услуга додатног образовања и обуке коју врши обвезник ПДВ регистрован за обављање тих делатности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-465/2010-04 од 17.3.2010. год.)

Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07,

у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 13) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације, као и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, ако се ове делатности обављају у складу са прописима који уређују ту област.

Одредбом члана 24. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се пореско ослобођење из члана 25. став 2. тач. 12) и 13) Закона односи на услуге образовања (предшколског, основног, средњег, вишег и високог) и професионалне преквалификације, које пружају лица регистрована за обављање тих делатности у складу са прописима који уређују ту област, на услуге смештаја и исхране ученика и студената у школским и студентским домовима или сличним установама, као и на са њима непосредно повезани промет добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, независно од тога да ли су ове установе усмерене ка остваривању добити.

Законом о запошљавању и осигурању за случај незапослености („Сл. гласник РС“, бр. 71/03 и 84/04, у даљем тексту: ранији Закон о запошљавању и осигурању за случај

незапослености), који је престао да важи ступањем на снагу Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, у даљем тексту: Закон о запошљавању и осигурању за случај незапослености), у делу 4. Додатно образовање и обука, у члану 37. став 1. тачка 3) било је прописано да се додатним образовањем и обуком сматрају активности којима се незапосленом и запосленом пружа могућност да према посебним програмима стекне преквалификацију, а у члану 37. став 3. да се преквалификацијом, у смислу овог закона, сматра промена досадашњег занимања којом се обезбеђују нова потребна знања и вештине теоријским и практичним оспособљавањем за рад у истом или нижем степену стручне спреме.

Ставом 6. истог члана ранијег Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености било је прописано да додатно образовање и обуку организују Национална служба, агенција или послодавац.

Према одредбама члана 38. ст. 2, 3. и 5. ранијег Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености, додатно образовање и обука спроводили су се на захтев послодавца или за потребе тржишта рада, при чему је трошкове додатног образовања и обуке који је организовала Национална служба на захтев послодавца сносио послодавац, трошкове додатног образовања и обуке за тржиште рада сносила је Национална служба у складу са општим актом Националне службе, док је трошкове додатног образовања и обуке коју је организовала агенција на захтев послодавца сносио послодавац, а за тржиште рада агенција.

Одредбом члана 52. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености прописано је да се додатним образовањем и

обуком, у смислу овог закона, сматрају активности којима се незапосленом и запосленом за чијим је радом престала потреба код послодавца, коме није могуће обезбедити одговарајуће запослење, пружа могућност да кроз процес теоријског и практичног оспособљавања стекне нова знања и вештине ради запошљавања, односно стварања могућности за запошљавање и самозапошљавање.

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености, додатно образовање и обуку организује Национална служба или агенција на захтев послодавца или за потребе тржишта рада.

Трошкове додатног образовања и обуке које организује Национална служба на захтев послодавца сноси послодавац, а трошкове додатног образовања и обуке за тржиште рада сноси Национална служба, у складу са општим актом Националне службе (члан 52. став 3. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености).

Одредбом члана 54. став 1. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености прописано је да годишњи програм додатног образовања и обуке за потребе тржишта рада утврђен акционим планом спроводи Национална служба самостално, код послодавца као обуку на раду или преко специјализованих извођача обука са којима, по претходно спроведеном поступку јавних набавки, уговара спровођење појединачних програма.

Уговором између Националне службе и извођача обуке утврђују се међусобна права и обавезе (став 2. истог члана Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености).

Сходно наведеном, на промет услуга додатног образовања и обуке који врши обвезник ПДВ регистрован за обављање тих делатности, а које организује Национална служба или агенција на захтев послодавца или за потребе тржишта рада, при чему трошкове додатног образовања и обуке сноси Национална

служба, односно послодавац, не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ, а обвезник ПДВ који врши промет предметних услуга нема право на одбитак претходног пореза до том основу.

11. Порески третман увоза копије филма

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0900/2010-04 од 17.3.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Увозом добара, у складу са одредбом члана 7. Закона, сматра се сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Према одредби члана 26. Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара:

1) чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ;

1 а) која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ;

1б) која су извезена, а која се у Републику враћају непродата или зато што не одговарају обавезама које проистичу из уговора, односно пословног односа на основу којег су била извезена;

1в) која се, у оквиру царинског поступка, уносе у слободне царинске продавнице;

2) која се, у оквиру царинског поступка, привремено увозе и поново извозе, као и стављају у царински поступак активног оплемењивања са системом одлагања;

3) која се, у оквиру царинског поступка, привремено извозе и у непромењеном стању поново увозе;

4) за која је, у оквиру царинског поступка, одобрен поступак прераде под царинском контролом;

5) у оквиру царинског поступка, над транзитом робе;

б) за која је, у оквиру царинског поступка, одобрен поступак царинског складиштења;

7) за која је у складу са чланом 192. и чланом 193. став 1. тачка б) Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05 и 62/06) прописано ослобођење од царине, осим на увоз моторних возила.

Сходно наведеним законским одредбама, на увоз копије филма (која је претходно била привремено увезена у циљу премијерног приказивања на ФЕСТ-у 2010. године), ПДВ се обрачунава и плаћа по пореској стопи од 18%, с обзиром да за увоз овог добра одредбама члана 26. Закона није предвиђено пореско ослобођење.

12. Да ли обвезник ПДВ – Друштво за изнајмљивање некретнина „Дипос“ д.о.о. има право на одбитак претходног пореза у случају када закључи уговор о закупу стамбеног објекта са лицем које ће тај објекат користити за стамбене потребе (при чему се не ради о лицу из чл. 24. ст. 1. тач. 1б) Закона о ПДВ)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-908/2010-04 од 16.3.2010. год.)

Према одредби члана 28. став 1. Закона о порезу на додатну вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката,

односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

У складу са наведеним законским одредбама, а имајући у виду да обвезник ПДВ – Друштво за изнајмљивање некретнина „Дипос“ д.о.о из Београда у оквиру обављања делатности врши промет услуга давања у закуп објеката првенствено страним дипломатским и конзуларним представништвима и представницима, страним трговинским и другим представништвима и представницима, као и да, уколико не постоји заинтересованост ових лица, изнајмљује предметне објекте домаћим и физичким лицима, што значи да су ови објекти намењени обављању

делатности у оквиру које обвезник ПДВ превасходно врши промет са правом на одбитак претходног пореза (нпр. промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза под условом реципроцитета – када се објекти изнајмљују дипломатским и конзуларним представништвима, опорезиви промет – када се објекти издају представништвима страних компанија итд), Министарство финансија је мишљења да овај обвезник ПДВ, у периоду у којем објекти нису дати у закуп, има право на одбитак претходног пореза обрачунатог од стране претходних учесника у промету (обвезника ПДВ) за добра и услуге који се односе на те неизнајмљене објекте (нпр. електрична енергија, комуналне услуге ...), уз испуњење другог Законом прописаног услова (поседовање рачуна претходних учесника у промету – обвезника ПДВ издатих у складу са Законом).

Међутим, када обвезник ПДВ – „Дипос“ д.о.о закључи уговор о закупу стамбеног објекта са лицем које ће га користити за стамбене потребе (при чему се не ради о лицу из члана 24. став 1. тачка 16) Закона), што значи да на основу овог уговора пружа услугу за коју је одредбом члана 25. став 2. тачка 4) Закона прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, обвезник ПДВ – „Дипос“ д.о.о. за време трајања предметне услуге нема право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету (обвезника ПДВ) за добра и услуге који се односе на изнајмљени стамбени објекат одбије као претходни порез.

13. Обрачун ПДВ при увозу добара у случају накнадне контроле царинске декларације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0790/2010-04 од 16.3.2010. год.)

Према одредби члана 2. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ...

72/09), овај закон примењује се на све јавне приходе које наплаћује Пореска управа, ако другим пореским законом није друкчије уређено (у даљем тексту: порез).

Одредбом члана 252. став 2. тачка 3) Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/2003, 61/2005, 85/2005, 62/2006, 9/2010 (Одлука Уставног суда), у даљем тексту: Царински закон) прописано је да Управа царина, у складу са делокругом утврђеним законом који уређује образовање и делокруг министарстава, врши обрачун, наплату и принудну наплату увозних и других дажбина, акциза и пореза на промет и накнада за робу која се увози, односно када је то посебним прописима одређено, извози.

Сагласно одредби члана 231. став 1. Царинског закона, ако износ царинског дуга није плаћен у року из чл. 227. и 228. овог закона, царински орган обрачунава затезну камату на износ дуга и предузима све законом прописане мере за наплату дуга, укључујући и принудно извршење.

Одредбама чл. 58. и 59. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да се на ПДВ при увозу добара примењују царински прописи и да је за обрачун и наплату ПДВ при увозу добара надлежан царински орган који спроводи царински поступак, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 21. став 8. Закона, ако се у складу са царинским прописима измени основица за увоз добара која подлежу ПДВ, примењују се одредбе овог закона.

Сходно наведеним законским одредбама, на обрачун ПДВ при увозу добара, укључујући и обрачун ПДВ у поступку накнадне контроле декларације у смислу одредаба члана 105. Царинског закона, као и на утврђивање временског периода у којем се може вршити накнадна контрола декларације, примењују се царински прописи.

14. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара, који се врши у складу са уговором о кредиту, односно зајму закљученим између ЈП „Путеви Србије“ и Европске инвестиционе банке, у којем се Република Србија појављује као гарант

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-856/2010-04 од 15.3.2010. год.)

Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07), у члану 24. став 1. тачка 166), прописано је да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, закљученим између државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике и међународне финансијске организације, односно друге државе, као и између треће стране и међународне финансијске организације, односно друге државе у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

ПДВ се не плаћа на увоз добара чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–166) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ (члан 26. тачка 1) Закона).

Одредбама члана 21д став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 166) Закона односи на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, закљученим између:

- 1) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и међународне финансијске организације;
- 2) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и друге државе;
- 3) треће стране и међународне финансијске организације, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант;
- 4) треће стране и друге државе, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант.

Републички орган надлежан за послове трезора Републике доставља Централни списак и копије закључених уговора о кредиту, односно зајму, које је закључила Република Србија, односно у којима се Република Србија појављује као гарант или контрагарант, као и податке о износу и намени средстава који су предмет уговора о кредиту, односно зајму, а којима је предвиђено да се из добијених средстава неће плаћати трошкови пореза (став 2. истог члана Правилника).

У складу са одредбом члана 21д став 3. Правилника, корисник кредита, односно зајма (у даљем тексту: корисник средстава) доставља Централни списак страних лица са којима има закључене уговоре о промету добара и услуга, као и копије закључених уговора.

Сагласно одредби члана 21ђ став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 21д став 1. овог правилника обвезник може да оствари за промет добара и услуга који непосредно врши кориснику средстава, односно страном лицу са којим корисник средстава има закључен уговор о промету добара и услуга, под условом да поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према уговору о кредиту, односно зајму ослобођен ПДВ (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам), који попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице Централне, у три примерка.

Одредбом става 2. истог члана Правилника прописано је да потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив, адресу и ПИБ корисника средстава;
  - 1а) назив и адресу страног лица, ако се промет добара и услуга врши страном лицу;
- 2) број и датум потврде;
- 3) назив и број уговора о кредиту, односно зајму ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта који се финансира из ових средстава ако су средства кредита, односно зајма, намењена финансирању одређеног пројекта у Републици Србији;
- 4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;
- 5) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно датум и износ уплаћених авансних средстава;
- 6) потпис овлашћеног лица.

Према одредбама члана 21ђ став 3. Правилника, потврда из става 2. овог члана издаје се на захтев корисника средстава, односно страног лица, који мора да садржи:

- 1) назив, адресу и ПИБ корисника средстава;
  - 1а) назив и адресу страног лица, ако се промет добара и услуга врши страном лицу;
- 2) број и датум захтева;
- 3) назив и број уговора о кредиту, односно зајму ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта који се финансира из ових средстава ако су средства кредита, односно зајма, намењена финансирању одређеног пројекта у Републици Србији;
- 4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;
- 5) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно датум и износ уплаћених авансних средстава;
- 6) потпис овлашћеног лица и печат корисника средстава, односно страног лица.

Изузетно од става 3. тачка б) овог члана, ако страно лице нема обавезу да поседује печат у складу са прописима своје земље,

у том случају, уз захтев из става 3. овог члана, доставља Централни изјаву да не поседује печат, потписану од стране овлашћеног лица (став 4. истог члана Правилника).

Централа проверава да ли је уговор о кредиту, односно зајму евидентиран, издаје три примерка потврде из става 2. овог члана, од којих два примерка доставља кориснику средстава, односно страном лицу, а трећи задржава за своје потребе (члан 21ђ став 5. Правилника).

Сагласно одредби члана 21ђ став 6. Правилника, корисник средстава, односно страном лице доставља један примерак оверене потврде из става 4. овог члана обвезнику, а други задржава за своје потребе.

Уз први захтев из става 3. овог члана корисник средстава дужан је да Централни достави и податак о износу искоришћених средстава кредита, односно зајма (став 7. истог члана Правилника).

Одредбом члана 21е Правилника прописано је да Централа води евиденцију о достављеним копијама уговора о кредиту, односно зајму, подацима о износу и намени средстава који су предмет уговора о кредиту, односно зајму, корисницима средстава и страним лицима, копијама уговора закључених између корисника средстава и страних лица, као и о издатим потврдама о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам.

Одредбом члана 8. став 1. Правилника о изменама и допунама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 68/05, у даљем тексту: Правилник о изменама и допунама Правилника) прописано је да ако се по основу уговора о донацији или уговора о кредиту, односно зајму из члана 24. став 1. тач. 16а) и 16б) Закона врши увоз добара у Републику, лице овлашћено за издавање потврда о пореском ослобођењу за донације, односно потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам, издаје посебну потврду за увоз добара, на захтев пореског дужника.

Потврда из става 1. овог члана, уместо података прописаних чланом 21б став 3. тач. 4) и 5), чланом 21в став 3. тач. 5) и 6) и чланом 21ђ став 2. тач. 4) и 5) овог правилника, садржи податке о називу, адреси и ПИБ-у лица за које се врши увоз добара, односио лица које може да оствари пореско ослобођење у складу са чланом 24. став 1. тач. 16а) и 16б) Закона, као и вредности добара која се увозе исказаној у рачуну иностраног испоручиоца (став 2. истог члана Правилника о изменама и допунама Правилника).

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, на промет добара и услуга, односно увоз добара, који се врши у складу са уговором о кредиту, односно зајму, закљученим између ЈП „Путеви Србије“ и Европске инвестиционе банке, у којем се Република Србија појављује као гарант, ПДВ се не обрачунава и не плаћа под условом да је предметним уговором предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, а обвезник ПДВ који врши предметни промет има право на одбитак претходног пореза по том основу у складу са Законом. Предметно пореско ослобођење, на начин и по поступку који су предвиђени Правилником, може да оствари обвезник ПДВ који непосредно врши промет добара и услуга кориснику средстава зајма – ЈП „Путеви Србије“.

15. Порески третман промета услуге изнајмљивања сале спортским клубовима за тренинге

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00812/2010-04 од 15.3.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши

у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 19) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет услуга из области спорта и физичког васпитања лицима која се баве спортом и физичким васпитањем, од стране лица чија делатност није усмерена ка остваривању добити, а која су регистрована за ту делатност.

Сходно наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ врши промет услуге изнајмљивања сале спортским клубовима за тренинге, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи од 18%, с обзиром да се предметна услуга не сматра услугом из области спорта и физичког васпитања из члана 25. став 2. тачка 19) Закона.

16. Опорезивање књига које Универзитетска библиотека добија у међународној размени која се врши у складу са Споразумом о увозу предмета просветног, научног и културног карактера потписаног у Лејк Саксесу 25.11.1952. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1357/2005-04 од 11.3.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Одредбом члана 7. Закона прописано је да је увоз сваки унос добара у царинско подручје Републике.

У складу са одредбом члана 24. став 1. тачка 16в) Закона, ПДВ се не плаћа на промет добара и услуга који се врши на основу међународних уговора, ако је тим уговорима предвиђено пореско ослобођење, осим међународних уговора из тач. 16а) и 16б) овог става.

ПДВ се не плаћа на увоз добара чији је промет у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11 и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ (одредба члана 26. став 1. тачка 1) Закона).

Одредбама члана 1. став 1. Споразума о увозу предмета просветног, научног и културног карактера потписаног у Лејк Саксесу 25.11.1952. године („Сл. весник Президијума Народне скупштине ФНРЈ“, бр. 17/52, у даљем тексту: Споразум) предвиђено је да се државе уговорнице обавезују да не наплаћују царину нити друге какве намете приликом увоза:

а) на књиге, публикације и документа наведеним у прилогу А овог Споразума;

б) на предмете просветног, научног или културног карактера наведеним у прилозима Б, Ц, Д и Е овог Споразума, када они одговарају условима које постављају ти прилози и када представљају производе неке друге уговорне државе.

У складу са одредбом члана 1. став 2. Споразума, одредбе става 1. овог члана неће представљати сметњу за једну државу уговорницу да наплаћује на увезене предмете:

а) таксе и друге дажбине ма које природе оне биле, које се наплаћују приликом увоза или доцније под условом да не прекорачују оне дажбине које непосредно или посредно терете сличне домаће производе;

б) друге намете и дажбине које нису царине, а које наплаћују државне или управне власти на увоз или приликом увоза, под условом да одговарају приближној цени коштања учињених услуга и да не представљају посредну заштиту домаћих производа нити увозне таксе фискалног карактера.

Према одредби члана 4. тачка а) овог Споразума, државе уговорнице се обавезују, у највећој могућој мери, да и даље улажу заједничке напоре у циљу помагања свим средствима слободне размене предмета просветног, научног или културног карактера, као и да укину или смање сва она ограничења томе слободном промету која нису предвиђена овим Споразумом.

Пореско ослобођење за промет добара и услуга, односно увоз добара, који се врши на основу међународног уговора из члана 24. став 1. тачка 16в) Закона, може се остварити на начин и по поступку прописаним Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права да одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04 ... 63/07, у даљем тексту: Правилник).

Наиме, одредбама члана 21ж став 1. Правилника прописано је да се пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16в) Закона односи на промет добара и услуга који се врши у складу са међународним уговором, под условом да је тим уговором предвиђено пореско ослобођење, осим уговора из члана 24. став 1. тач. 1ба) и 16б) Закона (у даљем тексту: међународни уговор), закљученим између:

- 1) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и међународне организације;
- 2) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и друге државе.

Према ставу 2. истог члана Правилника, републички орган чији је функционер у име Републике Србије закључио међународни уговор, доставља Централни копију закљученог међународног уговора, обавештење о лицима која на основу тог уговора имају право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, са депонованим потписима тих лица, као и обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење, у року од 15 дана од дана настанка промене.

Пореско ослобођење из члана 21ж овог правилника, а у складу са одредбом члана 21з Правилника, обвезник може да

оствари за промет добара и услуга који непосредно врши лицу које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, под условом да поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према међународном уговору ослобођен ПДВ (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за међународни уговор), који попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице Централне.

Сагласно одредбама става 2. истог члана Правилника, потврда о пореском ослобођењу за међународни уговор из става 1. овог члана садржи:

- 1) назив и адресу републичког органа чији је функционер у име Републике Србије закључио међународни уговор;
- 2) назив и адресу лица које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење;
- 3) број и датум потврде;
- 4) назив и број међународног уговора;
- 5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара и услуга уз пореско ослобођење;
- 6) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно датум и износ уплаћених авансних средстава;
- 7) потпис овлашћеног лица.

Потврда из става 2. овог члана издаје се на захтев лица које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, поднетог Централне (став 3. члана 21з Правилника),

Према одредбама става 4. члана 21з Правилника, захтев из става 3. овог члана садржи:

- 1) назив и адресу републичког органа чији је функционер у име Републике Србије закључио међународни уговор;
- 2) назив и адресу лица које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење;
- 3) број и датум захтева;
- 4) назив и број међународног уговора;

5) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара и услуга уз пореско ослобођење;

6) вредност промета добара и услуга по предрачуну, односно датум и износ уплаћених авансних средстава;

7) потпис овлашћеног лица за подношење захтева.

Централа издаје три примерка потврде из става 2. овог члана, од којих два примерка доставља лицу које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, а трећи задржава за своје потребе (став 5. члана 21з Правилника).

Лице које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење доставља један примерак оверене потврде из става 5. овог члана обвезнику, а други задржава за своје потребе (став 6. члана 21з Правилника).

Одредбом члана 21и став 1. Правилника прописано је да ако се на основу међународног уговора из члана 24. став 1. тачка 1бв) Закона, врши увоз добара у Републику Србију, издавалац потврде о пореском ослобођењу за међународни уговор издаје посебну потврду за увоз добара, на захтев пореског дужника.

Потврда из става 1. овог члана, сагласно ставу 2. члана 21и Правилника, садржи исте податке као и потврда из члана 21з став 2, овог правилника, осим података из тач. 5) и 6) тог става, уместо којих садржи податак о вредности добара која се увозе исказаној у рачуну иностраног испоручиоца.

Сходно наведеном, а имајући у виду да се, у конкретном случају, врши увоз добара у Републику на основу међународног споразума из 1952. године, као и да се пореско ослобођење по овом споразуму, а на основу одредбе члана 26. став 1. тачка 1) Закона, може применити само на увоз предмета просветног, научног и културног карактера који су предмет размене, Министарство финансија је мишљења да се пореско ослобођење за увоз књига које Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ Београд добија у размени од националних библиотека

из иностранства може остварити на основу потврде о пореском ослобођењу за међународни уговор коју Централа издаје на захтев пореског дужника – Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“ Београд. У овом случају Министарство финансија сматра да потврда о пореском ослобођењу за међународни уговор треба да садржи: назив и адресу лица које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење (у конкретном случају, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ Београд), број и датум потврде, назив и број међународног уговора, вредност добара која се увозе исказана у рачуну иностраног испоручиоца и потпис овлашћеног лица, а захтев за издавање ове потврде: назив и адресу лица које на основу међународног уговора има право набавке добара и услуга уз пореско ослобођење, број и датум захтева, назив и број међународног уговора, вредност добара која се увозе исказана у рачуну иностраног испоручиоца и потпис одговорног лица.

17. Порески третман новчаних средстава која пољопривредници добијају од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде у виду премије за испоручено млеко, као и субвенција по хектару обрадиве земље или по грлу стоке

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-137/2010-04 од 11.3.2010. год.)

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да је предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореску основицу код промета добара и услуга чини износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ – пољопривредник прими од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде новчана средства која представљају део накнаде за извршени промет добара или услуга који врши тај обвезник ПДВ, у том случају у основицу за предметни промет урачунава се и износ тих новчаних средстава, у који није укључен ПДВ.

Према томе, у основицу за обрачун ПДВ за промет млека, који обвезник ПДВ – произвођач млека врши прерађивачу млека, урачунава се и износ премије за млеко који обвезник ПДВ – произвођач млека, преко прерађивача млека, остварује од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, с обзиром да ова новчана средства представљају део накнаде за промет предметног добра.

Међутим, када обвезник ПДВ – пољопривредник прими од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде новчана средства у виду субвенције по хектару обрадиве земље или по грлу стоке, а која не представљају део накнаде за извршени промет тих добара, на износ предметних новчаних средстава не обрачунава се и не плаћа ПДВ. Износ ових новчаних средстава не урачунава се у укупан промет добара и услуга обвезника ПДВ – пољопривредника.

18. Настанак обавезе обрачунавања и плаћања ПДВ за услуге паркирања пружене корисницима post paid услуга мобилне телефоније који су за услуге паркирања послали SMS поруке

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-708/2010-04 од 10.3.2010. год.)

Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласио одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Према одредбама члана 16. тач. 1) и 2) Закона, пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата ако је накнада или део накнаде наплаћен пре промета добара и услуга.

Одредбом члана 49. став 1. Закона прописано је да је обвезник дужан да обрачунава ПДВ за одговарајући порески период на основу промета добара и услуга у том периоду ако је за њих, у складу са чланом 16. овог закона, настала пореска обавеза, а обвезник је истовремено и порески дужник.

Сагласно одредби члана 50. став 1. Закона, обвезник подноси пореску пријаву надлежном пореском органу на прописаном обрасцу, у року од 10 дана по истеку пореског периода.

Према одредби члана 51. став 1. Закона, обвезник је дужан да за сваки порески период плати ПДВ који је једнак позитивној разлици између укупног износа пореске обавезе и износа

претходног пореза, у року за подношење пореске пријаве из члана 50. став 1. овог закона.

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ – ЈП „Паркинг сервис“ пружа услуге паркирања корисницима *post paid* услуга мобилне телефоније који су за услуге паркирања послали SMS поруке, обвезник ПДВ – ЈП „Паркинг сервис“ дужан је да по том основу обрачуна ПДВ у пореском периоду у којем је извршен промет предметних услуга, као и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом, независно од тога да ли накнаду за промет ових услуга, преко оператора мобилне телефоније (који наплату накнаде за промет услуга паркирања наплаћује од корисника услуга у име и за рачун пружаоца услуга паркирања), наплаћује у пореском периоду у којем је извршен промет услуга паркирања или неком другом пореском периоду.

19. а) Основица за обрачун ПДВ код промета услуге хотелског смештаја при чему накнада за пружену услугу укључује и трошкове осигурања

б) Евидентирање преноћишта и угоститељских услуга преко фискалне касе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1532/2008-04 од 9.3.2010. год.)

а) Са аспекта Закона о порезу на додату вредност

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ:

2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 11) Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује промет услуга смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима.

Сагласно одредби члана 11. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник), услугом смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима, у смислу члана 23. став 2. тачка 11) Закона, сматра се услуга преноћишта у хотелима, мотелима и камповима, који су разврстани у категорије у складу са прописима којима се уређује туризам, као и услуга преноћишта у одмаралиштима и домовима.

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, обвезник ПДВ који пружа услугу хотелског смештаја из члана 11. Правилника, дужан је да за извршени промет обрачуна ПДВ по

посебној стопи од 8% и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. У том случају основицу за обрачун ПДВ чини укупан износ накнаде, без ПДВ, коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за пружену услугу, укључујући и све споредне трошкове, у конкретном случају трошкове осигурања, које зарачунава примаоцу услуге.

б) Са аспектиа Закона о фискалним касама

Одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно члану 12. став 1. Закона, фискални исечак је фискални документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа „готовином“, „чеком“ или „картицом“.

У складу са изнетим одредбама Закона, привредни субјект који пружа услуге преноћишта и угоститељске услуге дужан је да остварен промет пружањем наведених услуга евидентира преко фискалне касе.

Када је у питању могућност обједињеног евидентирања услуге конзумације хране и пића на лицу места и услуге ноћења у хотелу, односно могућности да се конзумација хране и пића на лицу места прикључује на рачун собе и евидентира приликом одласка госта, Министарство финансија је мишљења да се фискални исечак, у конкретном случају, кориснику услуга може издати приликом конзумације хране и пића на лицу места

независно од издавања фискалног исечка за услугу ноћења, односно да пружалац услуга може издати обједињени фискални исечак за све пружене услуге до момента напуштања хотела корисника услуга, а у којем ће предметне услуге бити посебно евидентирани.

20. Издавање рачуна (односно другог документа који служи као рачун) у случају измене основице опорезивог промета добара и услуга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2765/2009-04 од 1.3.2010. год.)

• Одредбом члана 42. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да је обвезник дужан да изда рачун или други документ који служи као рачун (у даљем тексту: рачун) за сваки промет добара и услуга другим обвезницима.

Према одредби става 3. истог члана Закона, рачун нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о пореском ослобођењу.

Сагласно одредби члана 7. став 1. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл.

гласник РС“, бр. 105/04, 140/04 и 67/05, у даљем тексту: Правилник), порески обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга издаје рачун у којем не исказује податке из члана 42. став 3. тачка 9) Закона.

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, рачун за опорезиви промет услуга нарочито садржи: назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна, место и датум издавања и редни број рачуна, назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна, врсту и обим услуга, датум промета услуга, износ основице, пореску стопу која се примењује и износ ПДВ који је обрачунат на основицу,

• Одредбом члана 21. став 1. Закона прописано је да ако се измени основица за промет добара и услуга који је опорезив ПДВ, обвезник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са изменом.

Ако се основица накнадно измени – смањи, обвезник који је извршио промет добара и услуга може да измени износ ПДВ само ако обвезник коме је извршен промет добара и услуга исправи одбитак претходног ПДВ и ако о томе писмено обавести испоручиоца добара и услуга (став 3. истог члана Закона).

Према одредби члана 21. став 4. Закона, ако је испорука добара и услуга извршена обвезнику који нема право на одбитак претходног ПДВ, односно лицу које није обвезник ПДВ, измену из става 3. овог члана обвезник може да изврши ако поседује документ о смањењу накнаде за извршени промет добара и услуга тим лицима.

Измена основице из ст. 1–5. овог члана врши се у пореском периоду у којем је наступила измена (став 7. истог члана Закона).

Ако дође до измене основице опорезивог промета добара и услуга, обвезник коме је извршен промет добара и услуга дужан је да, у складу са том изменом, исправи одбитак претходног пореза који је по том основу остварио (члан 31. став 1. Закона).

Исправка одбитка претходног пореза врши се у пореском периоду у којем је измењена основица (члан 31. став 5. Закона).

Сагласно наведеним законским одредбама, ако обвезник ПДВ који је извршио опорезиви промет услуга одобри примаоцу услуга попуст због плаћања накнаде за промет предметних услуга до рока доспећа или из другог разлога, при чему је обвезник ПДВ – прималац услуга остварио право на одбитак ПДВ обрачунатог на износ накнаде без попушта (тј. без умањења), обвезник ПДВ који је извршио промет услуга може да смањи износ ПДВ који дугује по том основу само ако обвезник ПДВ коме је извршен предметни промет исправи одбитак претходног пореза и ако о томе писмено обавести обвезника ПДВ – пружаоца услуга. У овом случају обвезник ПДВ који је извршио промет услуга документује одобравање попушта (односно друго смањење накнаде за извршени промет), примера ради, издавањем документа (нпр. књижног одобрења) који, према мишљењу Министарства финансија, треба да садржи следеће податке: назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ – издаваоца документа, место и датум издавања и редни број документа, назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ – примаоца документа, позив на рачун који је издат за извршени промет, износ за који је смањена основица за обрачун ПДВ, пореску стопу која се примењује и износ за који је смањен износ обрачунатог ПДВ.

Ако је прималац услуга обвезник ПДВ који нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке предметних услуга, односно лице које није обвезник ПДВ, обвезник ПДВ који је извршио предметни промет може да измени основицу за обрачун ПДВ и изврши исправку дугованог ПДВ ако поседује документ о смањењу накнаде за извршени промет, тј. доказ да је потраживање за предметни промет измирено плаћањем умањеног износа накнаде, а који обвезник ПДВ – пружалац услуга обезбеђује у својим пословним књигама.

У случају када обвезник ПДВ у једном пореском периоду изврши промет услуга (нпр. промет услуге давања у закуп пословног простора) и за тај промет изда рачун у складу са

Законом, а након тога, у другом пореском периоду, дође до повећања основице за обрачун ПДВ на промет предметних услуга (нпр. закуподавац утврди износ зависних трошкова који потражује од закупца – трошкови воде, електричне енергије, телефона, одношења смећа и сл), документ којим обвезник ПДВ који је извршио предметни промет потражује од другог обвезника ПДВ – примаоца услуга новчана средства на име повећања накнаде за тај промет (нпр. књижно задужење којим врши тзв. префактурисање зависних трошкова), према мишљењу Министарства финансија, треба да садржи следеће податке: назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца документа, место и датум издавања и редни број документа, назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца документа, позив на рачун који је издат за предметни промет, износ основице без ПДВ (нпр. износ префактурисаних трошкова који не садржи ПДВ), пореску стопу која се примењује (у конкретном случају 18%) и износ ПДВ који је обрачунат на наведену основицу. На основу тако издатог документа обвезник ПДВ – прималац добара, односно услуга има право да ПДВ који је обрачунат и исказан у том документу одбије од ПДВ који дугује, у пореском периоду у којем је примио документ, уз испуњење осталих услова прописаних чланом 28. Закона.

21. Примена пореске стопе ПДВ код промета услуга смештаја лица у планинарским домовима

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-665/2010-04 од 26.2.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

По посебној стопи ПДВ од 8%, у складу са одредбом става 2. тачка 11) истог члана Закона, опорезује се промет услуга смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима.

Према одредби члана 11. став 1. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04 и 65/05), који се примењивао закључно са 8. јулом 2007. године, услугом смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима, у смислу члана 23. став 2. тачка 11) Закона, сматрала се само услуга преноћишта у овим објектима, који су разврстани у категорије у складу са прописима којима се уређује обављање туристичке и угоститељске делатности, док се према истој одредби Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04, 65/05 и 67/07), који се примењује од 9. јула 2007. године, услугом смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима, у смислу члана 23. став 2. тачка 11) Закона, сматра услуга преноћишта у хотелима, мотелима и камповима, који су разврстани у категорије у складу са прописима којима се уређује туризам, као и услуга преноћишта у одмаралиштима и домовима.

Сагласно наведеним законским и подзаконским одредбама, промет услуга смештаја – преноћишта у хотелима, мотелима и камповима, који су разврстани у категорије у складу са прописима којима се уређује туризам, као и услуга преноћишта у одмаралиштима и домовима, опорезује се по посебној стопи ПДВ од 8%, док се промет услуга смештаја у осталим објектима опорезује по пореској стопи ПДВ од 18%.

Министарство финансија напомиње да давање мишљења у вези са применом прописа којима се уређује туризам (између осталог и категоризација угоститељских објеката) није у надлежности Министарства финансија.

22. Утврђивање основице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп земљишта у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање трошкова електричне енергије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0672/2010-04 од 26.2.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга, сагласно одредби члана 17. став 1. Закона, јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ ако овим законом није друкчије прописано.

У складу са одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

- 1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;
- 2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 2) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет земљишта (пољопривредног, шумског, грађевинског, изграђеног или неизграђеног), као и за давање у закуп тог земљишта.

У складу са наведеним законским одредбама, на накнаду за промет услуге давања у закуп земљишта, укључујући и тзв. префактурисане трошкове за електричну енергију, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који врши промет предметне услуге нема право на одбитак претходног пореза по том основу.

23. Право обвезника ПДВ – предузетника да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара и услуга које предузетник набавља у циљу адаптације, санације и доградње објекта за обављање делатности, одбије као претходни порез, при чему одобрење за адаптацију, санацију и доградњу предметног објекта гласи на физичко лице – власника предузетничке радње

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-620/2010-04 од 25.2.2010. год.)

Према одредби члана 28. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објекта за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;

3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Одредбом члана 48. став 1. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 125/04, у даљем тексту: Закон о привредним друштвима) прописано је да је предузетник, у смислу овог закона, физичко лице које је регистровано и које ради стицања добити у виду занимања обавља све законом дозвољене делатности, укључујући уметничке и старе занате и послове домаће радиности.

Сагласно одредби члана 49. Закона о привредним друштвима, предузетник одговара за све обавезе из обављања делатности целокупном имовином.

Предузетник обавља делатност под својим личним именом, именом неког другог лица или под неким посебним пословним именом, у складу са овим законом (одредба члана 50. став 1. Закона о привредним друштвима).

У складу са наведеним законским одредбама, а уз испуњење услова предвиђених одредбама члана 28. Закона, обвезник ПДВ – предузетник, који је извршио промену намене стамбеног објекта у објекат за обављање делатности, има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара и услуга које набавља у циљу адаптације, санације и доградње предметног објекта, одбије као претходни порез, независно од тога што одобрење за адаптацију, санацију и доградњу објекта гласи на име физичког лица – власника предузетничке радње.

24. Да ли се приход који обвезник ПДВ оствари по основу власништва у капиталу привредног друштва (дивиденда) сматра накнадом за промет добара, односно услуга која је опорезива ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-01-633/2010-04 од 25.2.2010. год.)

У члану 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона).

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Сходно наведеном, накнадом за промет добара, односно услуга, не сматра се приход који оствари обвезник ПДВ по основу власништва у капиталу привредног друштва (дивиденда), на основу одлуке о расподели добити привредног друштва, што значи да се овај приход не уноси у пореску пријаву ПДВ, тј. Образац ПППДВ чији су облик и садржина прописани Правилником о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 94/04, 108/05 и 120/08).

25. Порески третман новчаних средстава која домаће привредно друштво потражујете од пословног партнера из иностранства по основу плаћања трошкова услуге превоза

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-549/2010-04 од 22.2.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сходно наведеној законској одредби, новчана средства која обвезник ПДВ – домаће привредно друштво потражује од пословног партнера из иностранства на име покрића трошкова услуге превоза нису предмет опорезивања ПДВ, с обзиром да предметна новчана средства не представљају накнаду за промет добара или услуга за који постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ. У овом случају, за новчано потраживање тих трошкова обвезник ПДВ не издаје рачун нити други документ који служи као рачун из члана 42. Закона.

26. Порески третман промета добара и услуга који обвезник ПДВ врши у оквиру изградње објекта намењеног за дневни боравак деце предшколског узраста, а која се финансира средствима донације Фондације Хемофарм

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1761/2009-04 од 18.2.2010. год.)

Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

У складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

У складу са наведеним законским одредбама, на промет добара и услуга који обвезник ПДВ врши у оквиру изградње објекта намењеног за дневни боравак деце предшколског узраста, а која се финансира средствима донације Фондације Хемофарм, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом, с обзиром да за наведени промет одредбама чл. 24. и 25. Закона није прописано пореско ослобођење.

Поред тога, Министарство финансија напомиње да Општина Вршац нема право на рефакцију ПДВ обрачунатог од стране обвезника ПДВ за промет добара и услуга у оквиру изградње објекта намењеног за дневни боравак деце

предшколског узраста, а која се финансира средствима донације Фондације Хемофарм, с обзиром да за остваривање овог права не постоји законски основ.

27. Порески третман продаје поклон честитки (новчаних ваучера) по утврђеној вредности, којима доносиоци поклон честитки плаћају накнаду за промет добара (у конкретном случају играчака) обвезнику ПДВ – издаваоцу поклон честитки

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2518/2009-04 од 17.2.2010. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Време промета добара и услуга уређено је одредбама чл. 14. и 15. Закона.

Одредбама члана 16. Закона прописало је да пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата ако је накнада или део накнаде наплаћен пре промета добара и услуга;

3) настанак обавезе плаћања царинског дуга, код увоза добара, а ако те обавезе нема, даном у којем би настала обавеза плаћања тог дуга.

У складу са наведеним законским одредбама, за извршени промет добара и услуга за који Законом није прописано пореско ослобођење, односно за наплаћену накнаду ако је накнада или део накнаде наплаћен пре тог промета, обвезник ПДВ дужан је да обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом.

Међутим, обвезник ПДВ који продаје поклон честитке (новчане ваучере) по утврђеној вредности, а којима доносиоци поклон честитки плаћају накнаду за промет добара (у конкретном случају, играчака), нема обавезу да по основу продаје поклон честитки обрачуна и плати ПДВ, с обзиром да приликом њихове продаје не долази до настанка пореске обавезе (приликом продаје поклон честитки за куповину играчака није познат купац играчака нити је познато које ће конкретно играчке бити испоручене). У овом случају пореска обавеза настаје даном извршеног промета (даном испоруке добара), а обрачунати ПДВ се плаћа у складу са Законом.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРЕДУЗЕЋА

1. Обавеза плаћања пореза на добит обвезника над којим је отворен поступак ликвидације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-68/2010-04 од 16.3.2010. год.)

Чланом 34. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да добит утврђена у поступку ликвидације, као позитивна разлика имовине обвезника са краја и са почетка ликвидационог поступка, подлеже опорезивању.

Период за који се утврђује основица из става 2. овог члана одговара стварном трајању поступка ликвидације, али не може бити дужи од једне године, с тим што, уколико се поступак пренесе у наредну годину, обвезник саставља и порески биланс са стањем на дан 31. децембра текуће године, који се подноси у року од 10 дана од дана истека рока прописаног за подношење финансијских извештаја (члан 34. став 4).

Према одредби члана 35. Закона, остатак имовине ликвидационе масе после подмирења поверилаца (ликвидациони вишак) изнад вредности уложеног капитала, сматра се капиталним добитком.

У окладу са законом којим се уређују привредна друштва, основни капитал привредног друштва може се повећавати, односно смањивати, на начин који је прописан тим законом.

С тим у вези, приликом утврђивања капиталног добитка, у складу са чланом 35. Закона, имовина која преостане после подмирења поверилаца, према мишљењу Министарства финансија, ставља се у однос са укупним капиталом обвезника, што значи да се (за потребе утврђивања капиталног добитка), узимају у обзир све промене на капиталу (у смислу повећања, односно смањења основног капитала) обвезника, извршене (на начин прописан законом којим се уређују привредна друштва) од момента оснивања привредног друштва до момента отварања поступка ликвидације.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли власници чамаца, односно пловећих постројења који право својине на тим пловним објектима стичу сопственим стварањем тих објеката као нове ствари (тј. оригинарним стицањем) имају обавезу плаћања пореза на додату вредност или ранијег пореза на промет – ако је чамац или пловеће постројење грађено пре почетка примене Закона о порезу на додату вредност?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1116/2005-04 од 22.3.2010. год.)

Одредбом члана 20. Закона о основама својинско-правних односа („Сл. лист СФРЈ“, бр. 6/80 и 36/90, „Сл. лист СРЈ“, бр. 29/96 и „Сл. гласник РС“, бр. 115/05, у даљем тексту: Закон о основама својинско-правних односа) прописано је да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем. Право својине стиче се и одлуком државног органа, на начин и под условима одређеним законом.

По самом закону право својине се стиче стварањем нове ствари, спајањем, мешањем, грађењем на туђем земљишту,

одвајањем плодова, одржајем, стицањем својине од невласника, окупацијом и у другим случајевима одређеним законом (члан 21. Закона о основама својинско-правних односа).

Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/2004, 86/2004, 61/2005 и 61/2007, у даљем тексту: Закон о ПДВ) предмет опорезивања пореза на додату вредност су: испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици Србији уз накнаду, у оквиру обављања делатности и увоз добара у Републику Србију.

Промет добара, у смислу Закона о ПДВ, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако Законом о ПДВ није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона о ПДВ).

Према томе, када се право својине на чамцу, односно на пловећем постројењу не заснива на праву претходника, већ на сопственом стварању нове ствари – чамца, односно пловећег постројења (од свог рада, својим материјалом) – тзв. оригинарном стицању својине по самом закону, не ради се о преносу права својине на том пловном објекту, односно о промету добара, па нема ни законског основа за утврђивање и наплату пореза на додату вредност, независно од тога да ли је лице које оригинарно стиче својину на том пловном објекту обвезник ПДВ.

Одредбом члана 67. став 2. Закона о ПДВ прописано је, између осталог, да 1. јануара 2005. године престаје да важи Закон о порезу на промет („Сл. гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02 и 70/03) и прописи донети на основу тог закона.

Према томе, од 1. јануара 2005. године не постоји обавеза плаћања пореза на промет производа.

2. Да ли Република Француска има у свом власништву станове у Републици Србији које користи за смештај својих чланова, као и

да ли у Републици Србији ужива привилегију ослобађања од плаћања пореза по том основу?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00067/2010-04 од 19.3.2010. год.)

1. Према одредби члана 2. став 1. тач. 1) до 6) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на права на непокретности, и то: право својине; право становања; право закупа стана или стамбене зграде у складу са законом којим је уређено становање за период дужи од једне године или на неодређено време; право коришћења градског грађевинског, односно јавног грађевинског земљишта или осталог грађевинског земљишта у државној својини, површине преко 10 ари.

Непокретностима, у смислу члана 2. став 1. Закона, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

У случају кад на непокретности постоји неко од права из става 1. тач. 3), 5) и 6) тог члана, порез на имовину плаћа се на то право, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 12. став 1. тач. 2) Закона, порез на имовину не плаћа се на права на непокретности из члана 2. Закона дипломатских и конзуларних представништава страних држава, под условом реципроцитета.

Одредбом члана 12. став 1. тачка 12) Закона прописано је да се порез на имовину не плаћа на права на непокретности из члана 2. Закона за које је међународним уговором који је закључила Република Србија уређено да се неће плаћати порез на имовину.

Одредбе става 1. тач. 1) до 11) и става 2. тог члана не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода. Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. ст. 3. и 4. Закона).

Према одредби члана 1. тач. а), е) и и) Бечке конвенције о дипломатским односима („Сл. лист СФРЈ“–додатак, бр. 2/64, у даљем тексту: Бечка конвенција), у смислу те конвенције, следећи изрази означавају као што је утврђено:

– израз „шеф мисије“ означава лице које је држава која акредитује овластила да у том својству делује;

– израз „дипломатски агент“ означава шефа мисије и члана дипломатског особља мисије;

– израз „просторије мисије“ означава зграде или делове зграда и околно земљиште који се, ма ко био њихов власник, користи за потребе мисије укључујући и резиденцију шефа мисије.

Према одредби члана 23. Бечке конвенције, држава која акредитује и шеф мисије ослобођени су сваког државног, регионалног или комуналног пореза и такса за просторије мисије чији су они власници или закупци, под условом да се не ради о порезима или таксама који се убирају као накнада за посебно учињене услуге. Фискално ослобођење предвиђено у том члану не примењује се на такве порезе и таксе ако, према законодавству државе код које се акредитује, оне падају на терет лица које је саговорач државе која акредитује или шефа мисије.

Одредбом члана 34. став 1. тачка б) Бечке конвенције, дипломатски агент ослобођен је свих пореза и такса, личних или стварних, државних, регионалних или комуналних, са изузетком пореза и такси на приватну непокретну имовину на територији државе код које се акредитује, осим ако је дипломатски агент поседује за рачун државе која акредитује за потребе мисије.

Према томе, у Републици Србији се порез на имовину не плаћа на право својине на непокретности дипломатских и конзуларних представништава које за те намене користе оне стране државе у којима се не плаћа порез на имовину за непокретности дипломатских и конзуларних представништава Републике Србије.

Ако је држава која акредитује закупац просторија које користи за потребе мисије, нема основа да се оствари право на пореско ослобођење применом одредбе члана 12. став 1. тачка 2) Закона, с обзиром да према законодавству Републике Србије та држава није обвезник пореза на имовину за те непокретности.

На приватну непокретну имовину дипломатског агента порез на имовину се принципијелно плаћа, осим у случајевима за које је међународним уговором уређено пореско ослобођење.

2. Сектор за фискални систем Министарства финансија није надлежан по питању да ли Република Француска има непокретности у својини на територији Републике Србије и да ли постоји споразум по основу реципроцитета између Републике Србије и Републике Француске.

3. Да ли је дошло до промена у начину опорезивања преноса права својине на „половним“ возилима на моторни погон која се трајно региструју?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00971/2010-04 од 18.3.2010. год.)

Према одредби члана 14. ст. 3, 4, 5. и 6. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права

интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица.

Употребљавано моторно возило, употребљавани пловни објекат, односно употребљавани ваздухоплов, у смислу Закона, јесте моторно возило, пловни објекат, односно ваздухоплов које је најмање једанпут, у складу са прописима, било регистровано, уписано у прописани уписник, односно за које је било издато уверење или потврда о пловидбености, односно дозвола за употребу, на територији Републике Србије.

Поклоном, у смислу овог закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из члана 14. ст. 1. до 4. Закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону.

Према одредби члана 23. став 1. тачка 4) Закона, порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност. Замена моторног возила, односно пловног објекта, односно ваздухоплова, извршена у гарантном року у складу са условима из гаранције, не сматра се преносом уз накнаду на који се порез на пренос апсолутних права плаћа, ако стране између којих се замена врши, поред моторног возила, односно пловног објекта, односно ваздухоплова који се замењују, не дају другој страни и доплату у новцу или накнаду у другом облику (члан 24а Закона).

Према одредби члана 7 став 1. тачка 33) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Сл. гласник РС“, бр. 41/09, у даљем тексту: Закона о безбедности саобраћаја на путевима), моторно возило је возило које се покреће снагом сопственог мотора, које је по конструкцији, уређајима, склоповима и опреми намењено и оспособљено за превоз лица, односно ствари, за обављање радова, односно за вучу прикључног возила, осим шинских возила.

Сходно одредбама члана 7. став 1. тач. 34), 35), 36), 37), 38), 39), 40), 41), 42), 43), 44), 47), 48) и 49) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као моторна возила побројани су мопед, лаки трицикл, мотоцикл, тешки трицикл, лаки четвороцикл, тешки четвороцикл, возило за превоз путника (путничко возило, аутобус, тролејбус), теретно возило, радна машина (комбајн, ваљак, грејдер, утоваривач, ровокопач, булдожер, виљушкар и сл), трактор и мотокултиватор.

Према одредби члана 347. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописи донети на основу Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 50/88, 63/88, 80/89, 29/90 и 11/91, „Сл. лист СРЈ“, бр. 34/92, 13/93, 24/94, 41/94, 28/96 и 3/2002) и Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Сл. гласник СРС“, бр. 58/82, 15/84, 5/86 и 21/90 и „Сл. гласник РС“, бр. 28/91, 53/93, 67/93, 48/94 и 25/97) примењују се до доношења нових подзаконских прописа, уколико нису у супротности са Законом о безбедности саобраћаја на путевима.

Према томе, на пренос права својине на моторном возилу које, у складу са прописима, ни једном није било регистровано на територији Републике Србије, не плаћају се ни порез на наслеђе и поклон, ни порез на пренос апсолутних права, независно од тога да ли је пренос права својине извршен пре прве регистрације конкретног моторног возила у Републици Србији, или се према прописима Републике Србије регистрација конкретног возила не врши.

Такође, на пренос права својине на моторном возилу на који се плаћа порез на додату вредност у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... 61/07), не плаћају се ни порез на наслеђе и поклон, ни порез на пренос апсолутних права, па и у случају када је то возило било регистровано на територији Републике Србије.

На пренос без накнаде права својине на моторном возилу које је најмање једанпут било регистровано на територији Републике Србије, у складу са прописима који су важили у време регистрације, плаћа се порез на наслеђе и поклон ако се на тај пренос не плаћа порез на додату вредност, осим у случајевима за које је одредбама члана 21. Закона прописано право на ослобођење од тог пореза.

На пренос уз накнаду права својине на моторном возилу које је најмање једанпут било регистровано на територији Републике Србије, у складу са прописима који су важили у време регистрације, плаћа се порез на пренос апсолутних права ако се на тај пренос не плаћа порез на додату вредност, осим у случајевима за које је одредбама члана 31. Закона прописано право на ослобођење од тог пореза.

Дакле, код преноса права својине на моторном возилу на постојање пореске обавезе на наслеђе и поклон, односно на пренос апсолутних права, од утицаја је да ли је конкретно возило – моторно возило, да ли је то моторно возило најмање једном регистровано у Републици Србији (независно од тога да ли се регистрација те врсте возила врши годишње или трајно, да ли је у моменту преноса права својине регистрација (која није трајна) истекла или не, односно да ли се до доношења нових подзаконских прописа регистрација врши применом прописа донетих на основу закона који су престали да важе у складу са одредбом члана 347. Закона о безбедности саобраћаја на путевима), да ли се на том возилу преноси право својине, да ли тај пренос подлеже плаћању пореза на додату вредност, као и да ли се врши уз накнаду или без накнаде.

Према томе, ако се од дана почетка примене Закона о безбедности саобраћаја на путевима изврши пренос права својине на трактору, радној машини, мотокултиватору и др. моторним возилима која су најмање једанпут у складу са прописима била регистрована на територији Републике Србије и ако се на тај пренос не плаћа порез на додату вредност, на тај пренос се плаћа одговарајући порез, и то:

– порез на наслеђе и поклон – на пренос без накнаде, осим у случајевима за које је одредбом члана 21. Закона прописано право на ослобођење од тог пореза, односно

– порез на пренос апсолутних права – на пренос уз накнаду, осим у случајевима за које је одредбом члана 31. Закона прописано право на ослобођење од тог пореза.

На пренос права својине на возилу до дана почетка примене Закона о безбедности саобраћаја на путевима, које је до тог дана имало карактер возила на моторни погон, а не моторног возила (на пример, на трактору), не плаћа се ни порез на наслеђе и поклон ни порез на пренос апсолутних права.

Министарство финансија напомиње да предстоје активности на изменама и допунама Закона, у оквиру којих ће се размотрити целисходност евентуалног изузимања преноса појединих моторних возила из предмета опорезивања.

4. Да ли је привредно друштво „Енолошка станица Вршац“ д.о.о, чији је оснивач и једини члан Република Србија, обвезник пореза на имовину на непокретности у државној својини које користи?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00076/2010-04 од 17.3.2010. год.)

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на следећа права на непокретности: право својине; право становања; право

закупа стана или стамбене зграде у складу са законом којим је уређено становање, за период дужи од једне године или на неодређено време; право коришћења градског грађевинског, односно јавног грађевинског земљишта у државној својини, површине преко 10 ари.

Непокретностима, у смислу члана 2. став 1. Закона, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

Обвезник пореза на имовину на права из члана 2. Закона је правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије.

Одредбом члана 4. став 3. Закона прописано је да је, у случају кад је непокретност, коју је стекла и користи јавна служба (јавно предузеће, установа) и друга организација улагањем државног капитала, у државној својини, у складу са законом којим се уређују средства у својини Републике Србије, порески обвезник корисник непокретности.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о јавним службама („Сл. гласник РС“, бр. 42/91, 71/94 и 79/05), јавном службом се, у смислу тог закона, сматрају установе, предузећа и други облици организовања утврђени законом, који обављају делатности односно послове којима се обезбеђује остваривање права грађана односно задовољавање потреба грађана и организација, као и остваривање другог законом утврђеног интереса у одређеним областима.

Према томе, за непокретности у државној својини порез на имовину плаћа се на право својине, а обвезник пореза је Република Србија, осим у случају кад је непокретност, коју је стекла и користи јавна служба (јавно предузеће, установа) и друга организација улагањем државног капитала, у државној својини, у

складу са законом којим се уређују средства у својини Републике Србије – када је порески обвезник корисник непокретности.

Сходно томе, за непокретности у државној својини у складу са Законом о средствима у својини Републике Србије („Сл. гласник РС“, 53/95, 3/96, 54/96, 32/97 и 101/05), чији је корисник привредно друштво „Енолошка станица Вршац“ д.о.о. Вршац које их је стекло улагањем државног капитала, обвезник пореза на имовину је привредно друштво „Енолошка станица Вршац“ д.о.о.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе у поступку утврђивања пореза, у сваком конкретном случају, утврђује чињенично стање, између осталог и по питању ко је порески обвезник.

5. Да ли су ослобођене плаћања пореза на поклон донације које Удружење родитеља деце оболеле од малигних болести добија као инвеститор од донатора у циљу изградње објекта „Родитељска кућа“ у Србији?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00779/2010-04 од 15.3.2010. год.)

Према одредби члана 14. ст. 1, 2, 3, 4. и 6. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на права на непокретности из члана 2. став 1. тач. 1) до 5) Закона (право својине, право становања, право закупа стана или стамбене зграде у складу са законом којим је уређено становање, за период дужи од једне године или на неодређено време) које наследници, односно поклонопримци наслеђују, односно приме на поклон.

Порез на наслеђе и поклон из члана 14. став 1. Закона плаћа се и на наслеђе и поклон права на непокретности из члана 2. став 1. тачка 6) Закона (право коришћења градског грађевинског,

односно јавног грађевинског земљишта или осталог грађевинског земљишта у државној својини), независно од површине наслеђене или на поклон примљене непокретности.

Порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица.

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из члана 14. ст. 1. до 4. Закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 3. Закона је резидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије, или у иностранству (члан 15. став 2. Закона).

Према томе, када резидент Републике Србије прими на поклон ствар или право које је предмет опорезивања порезом на наслеђе и поклон (на који поклон се не плаћа ПДВ), порез на поклон се плаћа, осим у случајевима за које је Законом прописано право на ослобођење.

Одредбом члана 20. Закона прописано је да се порез на наслеђе и поклон не плаћа на новац, права, односно ствари из члана 14. став 3. Закона, уколико је појединачна тржишна, односно номинална вредност предмета опорезивања, односно његов појединачни износ мањи од 9.000 динара.

Према одредбама члана 21. став 1. тач. 5), 12) и 13) Закона, порез на наслеђе и поклон не плаћа:

– фонд и фондација, на наслеђену или на поклон примљену имовину која служи искључиво за намене за које су фонд и фондација основани;

– прималац донације по међународном уговору који је закључила Република Србија, када је тим уговором уређено да се на добијени новац, ствари или права, неће плаћати порез на поклон;

– се на имовину примљену од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Дакле, Удружење родитеља деце оболеле од малигних болести „Звончица“ обвезник је пореза на поклон на донације које добије у циљу изградње прве „Родитељске куће“ у Србији и тај порез плаћа ако је појединачна тржишна вредност предмета опорезивања, односно његов појединачни износ изнад 9.000 динара, а нису испуњени услови за ослобођење из члана 21. став 1. тач. 5), 12) и 13) Закона.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе, односно права на пореско ослобођење, на основу пружених доказа, у сваком конкретном случају цени надлежни порески орган.

У Министарству финансија у току су активности на изменама и допунама Закона, којом приликом ће се размотрити и питање ослобођења одређених удружења од пореза на поклон.

6. Да ли су наследници оставиоца – његови два сина и кћер, као наследници првог наследног реда, који су заоставштину наследили у по 1/3 идеалног дела, у обавези да плате порез на наслеђе и

поклон ако су судским поравнањем, закљученим након доношења оставинског решења којим су оглашени за наследнике, поделили заоставштину приближно у сразмери са наслеђеним идеалним сувласничким деловима?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00072/2010-04 од 15.3.2010. год.)

Према одредби члана 14. ст. 1. до 3. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на права на непокретности из члана 2. став 1. тач. 1) до 5) Закона које наследници, односно поклонопримци наслеђују, односно приме на поклон. Порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђе и поклон права на непокретности из члана 2. став 1. тачка б) Закона, независно од површине наслеђене или на поклон примљене непокретности. Порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног, и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Одредбом члана 2. став 1. Закона побројана су следећа права на непокретности: право својине (у тачки 1); право становања (у тачки 3); право закупа стана или стамбене зграде у складу са законом којим је уређено становање, за период дужи од једне године или на неодређено време (у тачки 5); право коришћења градског грађевинског, односно јавног грађевинског земљишта или осталог грађевинског земљишта у државној својини, површине преко 10 ари (у тачки 6)).

Одредбом члана 15. ст. 1. и 2. Закона прописано је да је обвезник пореза на наслеђе и поклон резидент и нерезидент Републике Србије који наследи или на поклон прими право из члана 14. ст. 1. и 2. Закона на непокретности која се налази на територији Републике Србије. Обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 3. Закона је резидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије или у иностранству.

Према одредби члана 21. став 1. тачка 1) Закона, порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник првог наследног реда, брачни друг и родитељ оставиоца, односно поклонопримац првог наследног реда и брачни друг поклонодавца.

Порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник, односно поклонопримац земљорадник другог наследног реда који наслеђује, односно прима на поклон имовину која му служи за обављање пољопривредне делатности, ако је са оставиоцем, односно поклонодавцем непрекидно живео у домаћинству најмање једну годину пре смрти оставиоца, односно пре пријема поклона (члан 21. став 1. тачка 2) Закона).

Порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник, односно поклонопримац другог наследног реда – на један наслеђени, односно на поклон примљени стан, ако је са оставиоцем односно поклонодавцем непрекидно живео у заједничком домаћинству најмање годину дана пре смрти оставиоца, односно пре пријема поклона (члан 21. став 1. тачка 3) Закона).

Према одредби члана 9. Закона о наслеђивању („Сл. гласник РС“, бр. 46/95 и 101/03, у даљем тексту: Закон о наслеђивању), први наследни ред чине оставиочеви потомци и његов брачни друг.

Други наследни ред чине оставиочев брачни друг, оставиочеви родитељи и њихово потомство (члан 12. Закона о наслеђивању).

Дакле, синови и кћерка оставиоца се у односу на оставиоца налазе у првом наследном реду, те су ослобођени пореза на наслеђе од свог оца, као оставиоца, у складу са одредбом члана 21. став 1. тачка 2) Закона.

Потпуна деоба наследничке заједнице у сразмери са идеалним сувласничким деловима који припадају сваком од наследника према решењу о наслеђивању (тј. када величина вредности која припада сваком од наследника после деобе одговара вредности његовог наследног дела пре деобе), са пореског становишта не представља промет и на њега се порез на наслеђе и поклон не плаћа, што значи и када је извршена по правоснажности решења о наслеђивању судским поравнањем наследника.

С обзиром на то да се браћа и сестре који имају заједничког родитеља (тзв. „рођена браћа и сестре“) једно у односу на друго налазе у другом наследном реду по законском реду наслеђивања, потпуна деоба наследничке заједнице између браће и сестре који имају заједничког родитеља (тзв. „рођене браће и сестре“) у несразмери са идеалним сувласничким деловима који припадају сваком од наследника према решењу о наслеђивању (тј. када величина вредности имовине која припада сваком од наследника после деобе не одговара вредности његовог наследног дела пре деобе), при чему наследник који стиче имовину веће вредности од вредности његовог наследног дела пре деобе на име тога не исплаћује накнаду наследницима који стичу имовину мање вредности, са пореског становишта представља промет на разлици између права стеченог судским поравнањем и припадајућег идеалног сувласничког дела и на њега се плаћа порез на поклон, осим ако:

– је стицалац права земљорадник који деобом стиче имовину која му служи за обављање пољопривредне делатности, ако је са братом или сестром који на име тога стиче мању вредност од вредности његовог наследног дела пре деобе (као поклонодавцем) непрекидно живео у домаћинству најмање једну годину пре деобе, или

– стицалац права стиче један стан, ако је са братом или сестром који на име тога стиче мању вредност од вредности његовог наследног дела пре деобе (као поклонодавцем) непрекидно живео у заједничком домаћинству најмање годину дана пре деобе.

Потпуна деоба наследничке заједнице између браће и сестре који имају заједничког родитеља (тзв. „рођене браће и сестре“) у несразмери са идеалним сувласничким деловима који припадају сваком од наследника према решењу о наслеђивању (тј. када величина вредности имовине која припада сваком од наследника после деобе не одговара вредности његовог наследног дела пре деобе), при чему је наследник који стиче већу вредност имовине од вредности његовог наследног дела пре деобе на име тога исплатио накнаду наследницима који стичу мању вредност имовине, са пореског становишта представља промет на разлици између права стеченог судским поравнањем и припадајућег идеалног сувласничког дела, на који се плаћа порез на пренос апсолутних права.

Надлежни порески орган у сваком конкретном случају цени чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе (што, у конкретном случају, значи и да ли је судским поравнањем заоставштина подељена у сразмери са идеалним сувласничким деловима).

7. Да ли је купац непокретности – пословног простора у новоизграђеном грађевинском објекту, који је ту непокретност – пословни простор купио од предузећа које је учествовало у

финансирању изградње објекта у коме се купљени пословни простор налази, при чему су инвеститори тог објекта били пет физичких лица, обвезник пореза на пренос апсолутних права по основу куповине конкретне непокретности, ако му је продавац у авансним рачунима исказивао ПДВ који је купац продавцу плаћао, а у коначном рачуну и фискалном рачуну ПДВ није исказан?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00732/2010-04 од 5.3.2010. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1), а у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса права својине на непокретности уз накнаду.

Непокретностима, у смислу члана 2. става 1. Закона, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови.

Одредбом члана 24а став 1. Закона прописано је да се преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Према одредби члана 4. став 3. тач. 7) и 7а) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... и 61/07), прометом добара, у смислу Закона о ПДВ, сматра се и први пренос права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и први пренос власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Одредбом члана 2. Правилника о утврђивању новоизграђених грађевинских објеката и економски дељивих целина у

оквиру тих објеката чији је први пренос права располагања предмет опорезивања ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 105/04) уређено је да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 4. став 3. тачка 7) Закона о порезу на додату вредност, сматрају објекти у свим степенима изграђености који као такви могу бити предмет преноса права располагања, а чија је изградња започета од 1. јануара 2005. године. Економски дељивим целинама (стан, пословни простор, гаража и др) сматрају се делови новоизграђених грађевинских објеката из става 1. тог члана, који се испоручују као посебна целина и за које се уговара посебна накнада.

Дакле, на први пренос новоизграђеног грађевинског објекта, односно економски дељиве целине у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта, који уз накнаду изврши обвезник ПДВ у Републици, плаћа се порез на додату вредност. Други, трећи ... и сваки даљи пренос уз накнаду права својине на том објекту, односно на економски дељивој целини у оквиру објекта, предмет је опорезивања порезом на пренос апсолутних права.

С тим у вези, уколико су у конкретном случају инвеститори објекта у коме се налази пословни простор који је предмет купопродаје пет физичких лица, од којих правно лице из Ужица по основу финансирања извесних радова на изградњи тог објекта стиче право својине, између осталог, на предметном пословном простору, па потом то правно лице из Ужица предметни пословни простор продаје купцу – физичком лицу, на пренос права својине уз накнаду по уговору о купопродаји са правног лица из Ужица на купца плаћа се порез на пренос апсолутних права, а не порез на додату вредност.

Обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, односно преносилац права из чл. 23. и 24. Закона (члан 25. став 1. Закона).

Одредбом члана 42. став 2. Закона прописано је да лице на које је пренето апсолутно право, које се уговором обавезало да плати порез на пренос апсолутних права, јемчи солидарно за плаћање тог пореза.

Солидарно јемство значи да порески орган може, по свом избору, захтевати да пореску обавезу измири лице на које је апсолутно право пренето, и без претходног покушаја да ту обавезу наплати од продавца односно преносиоца тог права.

Дакле, уколико је у конкретном случају реч о другом преносу права својине на непокретности – пословном простору уз накнаду, по основу Уговора о продаји непокретности који је оверен у суду 9. јуна 2009. године између предузећа из Ужица као продавца, и физичког лица као купца, при чему је уговорено да „трошкови евентуалног пореза на пренос апсолутних права, овере уговора пред судом и уписа права својине у јавним књигама падају на терет купца“, обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, а купац непокретности јемчи солидарно за плаћање тог пореза.

Даном плаћања пореза на пренос апсолутних права (дугованог износа и евентуалних споредних пореских давања) пореска обавеза престаје и у односу на обвезника и у односу на јемца.

Питање регреса једне уговорне стране од друге, због неиспуњења уговорних обавеза (па и преузете обавезе плаћања пореза на пренос апсолутних права), уређено је прописима којима се уређују облигациони односи, а не пореским прописима.

8. Да ли привредно друштво има право на ослобођење од пореза на имовину за објекте у којима обавља делатност угоститељства и

хотелијерства који су од стране надлежног органа проглашени културним добрима?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00058/2010-04 од 3.3.2010. год.)

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 5/09, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на следећа права на непокретности: право својине; право становања; право закупа стана или стамбене зграде у складу са законом којим је уређено становање, за период дужи од једне године или на неодређено време; право коришћења градског грађевинског, односно јавног грађевинског земљишта у државној својини преко 10 ари.

Непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

Према одредби члана 12. став 1. тачка 4) Закона, порез на имовину се не плаћа на непокретности из члана 2. Закона, које су од надлежног органа проглашене културним или историјским споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове, који служе за ове намене.

Одредбе става 1. тач. 1) до 11) и става 2. члана 12. не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу члана 12. став 3. Закона, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Према одредби члана 2. Закона о делатностима од општег интереса у области културе („Сл. гласник РС“, бр. 49/92, у даљем тексту: Закон о делатностима од општег интереса у области

културе), општи интереси у области културе у смислу тог закона су:

- заштита, коришћење и презентација културних добара уписаних у Листу светске културне баштине и културних добара од изузетног и од великог значаја;
- рад, одржавање и остваривање програма Народне библиотеке Србије, Архива Србије, Народног музеја у Београду, Историјског музеја Србије, Етнографског музеја, Музеја савремене уметности, Музеја примењене уметности, Природњачког музеја, Музеја Косова и Метохије у Приштини, Војвођанског музеја у Новом Саду, Музеја геноцида, Републичког завода за заштиту споменика културе, Југословенске кинотеке, Матице српске са Библиотеком и Галеријом Матице српске у Новом Саду, Народног позоришта у Београду, Народног позоришта у Приштини и Српског народног позоришта у Новом Саду, Народне и Универзитетске библиотеке у Приштини, Архива Војводине, Архива Косова, Београдске филхармоније и Ансамбла народних игара „Коло“;
- програми, или делови програма који својим квалитетом доприносе развоју културе и уметности односно развоју позоришних, књижевних, музичких и сценско-музичких делатности, ликовних и примењених уметности, дизајна и уметничке фотографије у Републици, а који остварују установе, уметничка удружења и друге организације, уметници или њихове групе;
- програми Културно-просветне заједнице Србије;
- програм издавачке делатности „Јединства“ из Приштине;
- заштита и коришћење дела програма културних добара и библиотечког материјала патријаршијске библиотеке и музеја у Београду, као и манастирских ризница;
- заштита, коришћење и презентација културних добара и културне активности српског народа који живи изван Републике Србије;

- изградња јединственог библиотечко-информационог система и матичне функције у библиотечкој делатности;
- изградња јединственог информационог система у области заштите културних добара;
- међународна културна сарадња од значаја за Републику; програми односно делови програма и размене из области културе који репрезентују културу Србије у иностранству и презентација иностраних програма односно делова програма врхунског квалитета;
- међурејубличка културна сарадња од значаја за Републику;
- врхунска уметничка остварења у свим областима уметности (књижевна, књижевно-преводачка, филмска, драмска, музичка и сценскомузичка, ликовна, ликовно примењена, уметничка фотографија и др);
- рад рејубличких уметничких удружења;
- програми талентованих младих уметника и врхунских стваралаца у области уметности и културе;
- научноистраживачки рад у области уметности и културе;
- најзначајније манифестације у области културно-уметничког аматеризма и манифестације изворног народног стваралаштва;
- издавање капиталних дела из области уметности и културе;
- издавање најзначајнијих часописа и листова из области културе;
- заштита музичког и фолклорног наслеђа које доприноси очувању културног идентитета српског народа;
- програми из области културе других народа и народности и старање о заштити њихове културне баштине;
- посебни програми издавачке и библиотечке делатности за слепе и
- инвестиције у култури од значаја за развој националне културе у Републици.

Према томе, да би се остварило право на ослобођење од пореза на имовину применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона на непокретности, потребно је да су кумулативно испуњени услови: да је непокретност у Републици Србији од надлежног органа проглашена културним или историјским спомеником, да та непокретност (или њен део) служи за те намене и да није уступљена другом лицу уз накнаду (ради остваривања прихода), које уступање у току 12 месеци траје дуже од 183 дана (непрекидно или са прекидима).

С обзиром да делатност угоститељства и хотелијерства представља делатност привредног карактера, не постоји законски основ да се обвезник пореза на имовину за објекат у коме се обавља делатност хотела и ресторана, ослободи од пореза на имовину применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона, независно од тога што је тај објекат од стране надлежног органа проглашен за културно добро.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе у сваком конкретном случају цени чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореза на имовину, односно на постојање законског основа за остваривање права на ослобођење од тог пореза.

9. Да ли се порез на имовину плаћа на привремене објекте – пословни простор изграђене на земљишту које су физичка лица закупила од општине?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00055/2010-04 од 1.3.2010. год.)

Према одредби члана 2. став 1. тач. 1) до 6) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07 и 5/09, у даљем тексту: Закон),

порез на имовину плаћа се на права на непокретности, и то: право својине; право становања; право закупа стана или стамбене зграде у складу са законом којим је уређено становање за период дужи од једне године или на неодређено време; право коришћења градског грађевинског, односно јавног грађевинског земљишта или осталог грађевинског земљишта у државној својини, површине преко 10 ари.

Непокретностима, у смислу члана 2. став 1. Закона, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

У случају кад на непокретности постоји неко од права из става 1. тач. 3), 5) и 6) тог члана, порез на имовину плаћа се на то право, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину на права из члана 2. Закона је правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије.

Према одредби члана 12. став 6. Закона, порез на имовину не плаћа се на грађевинско, односно пољопривредно земљиште у државној својини, које је дато у закуп.

Према одредби члана 2. тач. 22), 23) и 24) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/02 и 81/09), објекат јесте грађевина спојена са тлом, која представља физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину са свим потребним инсталацијама, постројењима и опремом, односно саме инсталације, постројења и опрема која се уграђује у објекат или самостално изводи (зграде свих врста, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, унутрашња и спољна мрежа и инсталације, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекта, јавне зелене површине, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и сл).

Према томе, право својине на пословним објектима који су у свом финалном облику инкорпорисани у земљишту и не могу се премештати са места на место без оштећења њихове суштине предмет је опорезивања порезом на имовину.

Право својине на објекту који у свом финалном облику није инкорпорисан у земљишту (већ „лежи“ на њему) и може се премештати са места на место без оштећења његове суштине (на пример, киоск, покретна тезга ...) није предмет опорезивања порезом на имовину.

На грађевинско земљиште у државној својини које је дато у закуп порез на имовину се не плаћа, независно од тога да ли је изграђено или неизграђено.

У сваком конкретном случају орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање пореза на имовину утврђује чињенично стање од утицаја на постојање пореске обавезе.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Да ли је физичко лице – домаће и страно, које је у радном односу код одређеног послодавца, а истовремено је директор неког другог привредног друштва са којим није засновао радни однос, већ има закључен уговор о правима и обавезама директора и као директор не остварује накнаду за свој рад, обавезник (по основу обављања послова директора) пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-2517/2009-04 од 29.1.2010. год.)

• Одредбом члана 48. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/09) прописано је да лице које обавља послове директора из става 4. тог члана има право на накнаду за рад која има карактер зараде и друга права, обавезе и одговорности у складу са уговором.

У погледу права, обавеза и одговорности директора који није засновао радни однос у привредном друштву, Министарство рада и социјалне политике дало је мишљење број 414-00-00010/2008-07 од 21. јула 2008. године, према коме лице које обавља послове директора без заснивања радног односа има право на накнаду за рад која има карактер зараде и друга права, обавезе и одговорности у складу са уговором. На исплаћену накнаду за рад плаћају се сви доприноси за обавезно социјално осигурање. Према

наведеном мишљењу „уговор о уређивању међусобних права и обавеза директора и послодавца мора да садржи и накнаду за рад која има карактер зараде. Директор може да се споразуме са послодавцем да се одриче уговорене накнаде за рад, али је послодавац независно од тога обавезан да уплати све доприносе за обавезно социјално осигурање.“

Како лице које обавља послове директора без заснивања радног односа има право на накнаду за рад која има карактер зараде, Министарство финансија указује да основица доприноса, сагласно одредби члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06 и 5/09), за запослене и за послодавце је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

- Имајући у виду наведене законске одредбе и мишљење Министарства рада и социјалне политике, као и наводе из дописа, Министарство финансија сматра да се у случају када физичко лице које је директор привредног друштва, а које је истовремено запослено код другог послодавца, а за свој рад по основу обављања послова директора не остварује накнаду (приход), не обрачунава и плаћа порез на доходак грађана с обзиром да физичко лице по том основу не остварује накнаду (приход), при чему Министарство финансија напомиње да се у погледу обавезе обрачунавања и плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, имајући у виду поменуто мишљење Министарства рада и социјалне политике, на износ накнаде за рад директора исказан у уговору о уређивању међусобних права и обавеза директора и послодавца, који износ се сматра основицом доприноса, обрачунава и плаћа допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање на основицу коју чини накнада коју би то лице примило уколико није нижа од најниже месечне основице доприноса, независно од чињенице што директор, у конкретном случају, не остварује накнаду за рад (која иначе има карактер зараде).

• Министарство финансија напомиње да, имајући у виду наведене околности предметног случаја, кад је реч о физичком лицу – странцу који обавља послове директора у домаћем правном лицу, а за свој рад не остварује накнаду, Министарство сматра да кад физичко лице не остварује приход нема основа за опорезивање са становишта пореза на доходак грађана. По питању обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, у предметном случају, за лица која су странци, као претходно поставља се питање да ли су та лица осигураници по законима који уређују пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености, односно по међународним уговорима, па је за давање одговора надлежно Министарство рада и социјалне политике, Министарство здравља и Министарство економије и регионалног развоја, у чијој надлежности је давање мишљења о примени наведених прописа.

2. Обавеза плаћања пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање на ауторске хонораре које правно лице исплаћује физичком лицу – аутору

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-8/2010-04 од 29.1.2010. год.)

Одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09 и 44/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица, на приходе из свих извора, сем оних који су изузети од опорезивања, односно који су ослобођени од плаћања пореза овим законом.

Приход који физичко лице оствари по основу ауторских хонорара предмет је опорезивања порезом на доходак грађана на приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, у складу са одредбама чл. 52. до 60. Закона.

Обвезник пореза на приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине је физичко лице, поред осталог,

које као аутор оствари приходе по наведеном основу, сагласно одредби члана 54. Закона.

На приходе од ауторских и сродних права и права индустријске својине порез се плаћа по стопи од 20%.

Код прихода од ауторских и сродних права пореску основицу чини опорезиви приход као бруто приход умањен за прописане нормиране трошкове у висини од 50%, 43% и 34%, с тим да ће се обвезнику (аутору и носиоцу сродних права), на његов захтев, уместо нормираних трошкова, признати стварни трошкови које је имао при остваривању и очувању прихода ако за то поднесе доказе (чл. 56. и 57. став 2. Закона).

Порез на приходе од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустријске својине, ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник, утврђује се и плаћа по одбитку од сваког појединачно оствареног прихода, сагласно одредби члана 99. став 1. тачка 2) Закона. То значи да је исплатилац прихода, као порески платац, за сваког обвезника и за сваки појединачно исплаћени приход дужан да порез обрачуна, обустави и уплати на прописани рачун у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на да исплате прихода (члан 101. Закона).

У погледу обавезе обрачунавања и плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, такође, имајући у виду одредбу члана 6. тачка 12) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06 и 5/09), да је исплатилац прихода послодавац, друго правно, односно физичко лице или други правни субјекат који је дужан да у име и у корист осигураника или у своје име, а у корист осигураника, обрачуна и плати допринос истовремено са исплатом прихода на које се плаћа допринос, Министарство финансија наводи да, сагласно одредби члана 58. став 1. тог закона, допринос за лица која остварују уговорену накнаду исплатилац је дужан да обрачуна, обустави и уплати приликом исплате уговорене накнаде.

Према томе, имајући у виду наведене законске одредбе, у конкретном случају, исплатилац прихода – правно лице у обавези је да порез и доприносе за обавезно социјално осигурање обрачуна, обустави и уплати на прописане рачуне у моменту исплате прихода – ауторске накнаде физичком лицу.

3. Плаћање пореза на приходе од непокретности у случају када физичко лице издаје у закуп непокретност правном лицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-7/2010-04 од 29.1.2010. год.)

Одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09 и 44/09, у даљем тексту; Закон) прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица, на приходе из свих извора, сем оних који су изузети од опорезивања, односно који су ослобођени од плаћања пореза овим законом.

Приходима од непокретности, сагласно одредби члана 66. Закона, сматрају се приходи које обвезник оствари издавањем у закуп или подзакуп непокретности, а нарочито: земљишта, стамбених и пословних зграда, делова тих зграда, станова, делова станова, пословних просторија и гаража, као и вредност свих реализованих обавеза и услуга на које се обавезао закупац, односно подзакупац.

Обвезник пореза на приходе од непокретности, сагласно члану 67. став 1. Закона, је физичко лице које издавањем у закуп или подзакуп непокретности оствари приходе по том основу.

Опорезиви приход од непокретности чини бруто приход као остварена закупнина и вредност свих реализованих обавеза и услуга на које се обавезао закупац, односно подзакупац, умањена за нормиране трошкове у висини од 20%, односно стварне трошкове које је имао при остваривању и очувању прихода, ако за то поднесе доказе, сагласно члану 68. Закона.

Стопа пореза на приходе од непокретности износи 20%.

Порез на приход од непокретности обрачунава се и плаћа по одбитку када је исплатилац тих прихода правно лице или предузетник, сагласно одредби члана 99. став 1. тачка 4) Закона. То значи да је исплатилац прихода – закупац (правно лице или предузетник), као порески плаћац у обавези да порез обрачуна, обустави и уплати на прописане уплатне рачуне у моменту исплате прихода физичком лицу – закуподавцу (који је обвезник пореза на

приходе од давања у закуп непокретности), у складу са прописима који важе на дан исплате прихода (члан 101. Закона).

У овом случају, исплатилац прихода дужан је да, у законом прописаном року, надлежном пореском органу достави пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу на приходе од непокретности на Обрасцу ПП ОПЈ-4.

Министарство финансија указује да је обвезник пореза на приходе од непокретности (у конкретном случају физичко лице као закуподавац), сагласно члану 95. став 3. Закона, дужан да поднесе пореску пријаву (Образац ППДГ-2) надлежном пореском органу и у случају кад се овај порез плаћа по одбитку (а не само кад се плаћа по решењу). Пореска пријава се подноси како би порески орган, уколико не прихвати пријављени (уговорени) приход од непокретности, могао да утврди висину прихода према тржишним условима (члан 70. Закона) на основу које би се утврдила пореска обавеза. Дакле, без обзира да ли се порез плаћа по одбитку или по решењу пореског органа, обвезник пореза (физичко лице) дужан је да у року од 15 дана од дана закључења уговора о закупу обавести порески орган и поднесе пореску пријаву, као и да у прилогу достави предметни уговор о закупу.

4. Порески третман прихода који физичко лице – обвезник пореза на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски приход, односно носилац или члан пољопривредног газдинства, оствари по основу продаје перја произведеног у сопственом пољопривредном домаћинству, као и порески третман прихода по основу продаје старог перја које се сматра секундарном сировином

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-282/2009-04 од 28.1.2010. год.)

Одредбом члана 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09 и 44/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да порез на

доходак грађана плаћају, у складу са одредбама овог закона, физичка лица која остварују доходак. Порез на доходак грађана плаћа се на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети овим Законом (члан 2. став 1. Закона).

Приход од пољопривреде и шумарства на катастарски приход ослобођен је од плаћања пореза на доходак грађана, сагласно одредбама Закона и Закона о привременом изузимању од опорезивања порезом на доходак грађана одређених врста прихода („Сл. гласник РС“, бр. 5/09), за период од 2004. до 2010. године.

Према мишљењу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, број 011-00-137/2009-09 од 24. септембра 2009. године, производња сировог гушчијег перја које се добија чупањем живих гусака „јесте пољопривредна производња ако се одвија на газдинствима за узгој, односно држање гусака, и такво перје служи за даљу прераду“.

1. Имајући у виду наведене законске одредбе, као и мишљење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, са становишта пореза на доходак грађана, на приходе физичког лица, које је обвезник пореза на приходе од пољопривреде и шумарства на катастарски приход (власник, ималац права коришћења, плодоуживалац, купац), односно носилац или члан пољопривредног газдинства, које је остварио по основу продаје перја произведеног у сопственом пољопривредном домаћинству, по мишљењу Министарства финансија, не плаћа се порез на доходак грађана. Доказом да је наведено физичко лице обвезник – пољопривредник, носилац или члан пољопривредног газдинства, сматра се решење из 2003, односно 2004. године о утврђивању пореске обавезе по основу прихода од пољопривреде и шумарства на катастарски приход, односно потврда о упису, односно активном статусу пољопривредног газдинства у Регистру пољопривредних газдинстава (у даљем тексту: Регистар) којом носилац пољопривредног газдинства према трећим лицима

доказује активни статус регистрованог пољопривредног газдинства, коју Управа за трезор издаје носиоцу пољопривредног газдинства на његов лични захтев, односно извод из Регистра у коме су уписани подаци о носиоцу и члановима пољопривредног газдинства.

2. Министарство финансија напомиње да у случају када физичко лице остварује приход по основу прикупљања и продаје секундарних сировина (нпр. прикупљања и продаје отпадног старог, коришћеног перја), тај приход подлеже плаћању пореза на доходак грађана на други приход сагласно члану 85. став 1. тачка 10) Закона.

Порез на друге приходе обрачунава се по стопи од 20% на основицу коју чини опорезиви приход као разлика између бруто прихода и нормираних трошкова у висини од 20%, при чему се у случају прихода по основу прикупљања и продаје секундарних сировина, тако обрачунати порез умањује за 40% (члан 85. став 5. и члан 86. Закона).

Порез на други приход обрачунава се и плаћа по одбитку, у складу са чл. 99. и 101. Закона. То значи да је исплатилац прихода, као порески платац, дужан да порез обрачуна, обустави и уплати на прописани рачун у моменту исплате прихода, према прописима који важе на дан исплате прихода.

На накнаду остварену по основу прикупљања и продаје секундарних сировина не обрачунава се и не плаћа допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, према мишљењу Министарства за социјална питања, број 011-00-245/2003-03 од 12. новембра 2003. године.

Министарство финансија указује да ће, сагласно начелу фактицитета, Пореска управа у сваком конкретном случају утврдити све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода које оствари физичко лице, према члану 9. ст. 1. и 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 72/09).

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Порески третман држања регистрованог оружја – пиштоља

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00031/2010-04 од 18.3.2010. год.)

Према одредби члана 24. став 2. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05, 114/06, 118/07, 114/08, 31/09 и 106/09, у даљем тексту: Закон), порез на оружје за личну безбедност за које је издат оружни лист за држање оружја, односно оружни лист за држање и дозвола за ношење оружја плаћа се у годишњем износу, и то за: оружје за које је издат оружни лист за држање оружја 2.440 динара, оружје за које је издат оружни лист за држање и дозвола за ношење оружја 12.150 динара.

Према томе, за оружје за које је издат и оружни лист за држање оружја и дозвола за ношење оружја плаћа се порез у вишем износу у односу на порез који се плаћа за оружје за које је издат само оружни лист за држање оружја.

Порез на регистровано оружје погађа саму чињеницу држања оружја, па на опорезивање није од утицаја чињеница што његов држалац од тога не остварује приход.

2. Да ли инвалид са 80% телесног оштећења (оштећење доњих екстремитета), који није ратни војни инвалид, инвалид рада ни цивилни војни инвалид, има право на ослобођење од пореза на употребу моторних возила?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00853/2010-04 од 15.3.2010. год.)

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 106/09, у даљем тексту: Закон), порез на употребу моторних возила плаћа се код регистрације, продужења регистрације и замене регистарских таблица моторних возила, који се врше у складу са прописима којима се уређује регистрација моторних и прикључних возила, и то: путничких аутомобила, комби возила и мотоцикала.

Одредбом члана 3. Закона прописано је да је обвезник пореза из члана 2. Закона правно и физичко лице на чије се име возило региструје, продужава регистрација, односно замењује регистарска таблица, ако законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 5. став 1. тач. 1) и 2) Закона, порез на употребу моторних возила не плаћају војни инвалиди, односно цивилни инвалиди рата, односно инвалиди рада, са 80 или више процената телесног оштећења, као ни војни инвалиди, односно цивилни инвалиди рата, односно инвалиди рада код којих постоји телесно оштећење које има за последицу неспособност доњих екстремитета ногу од 60 или више процената.

Према томе, право на пореско ослобођење из члана 5. став 1. тач. 1) и 2) Закона могу остварити лица побројана у наведеним

одредбама када су обвезници пореза (када су власници возила, па се на њихово име возило региструје, продужава регистрација, односно замењује регистарска таблица тог возила).

Дакле, нема законског основа да се обвезник пореза на употребу моторних возила ослободи плаћања тог пореза у случајевима за које пореско ослобођење није прописано, што значи да инвалиди који нису побројани у одредби члана 5. став 1. тач. 1) и 2) Закона, немају право на ослобођење од пореза на употребу моторних возила.

3. Да ли власник возила – осигураник Фонда за социјално осигурање војних осигураника са 100 процената телесног оштећења има право на ослобођење од пореза на употребу моторних возила?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 443-00-00615/2010-17 од 4.3.2010. год.)

Према одредби члана 5. став 1. тач. 1) и 2) Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 106/09, у даљем тексту: Закон), порез на употребу моторних возила не плаћају војни инвалиди, односно цивилни инвалиди рата, односно инвалиди рада, са 80 или више процената телесног оштећења, као и војни инвалиди, односно цивилни инвалиди рата, односно инвалиди рада код којих постоји телесно оштећење које има за последицу неспособност доњих екстремитета ногу од 60 или више процената.

Према томе, право на ослобођење од пореза на употребу моторних возила имају само лица која припадају категоријама инвалида наведеним одредбама члана 5. став 1. тач. 1) и 2) Закона.

Аналогно томе, физичка лица која не припадају категоријама инвалида наведеним у члану 5. став 1. тач. 1) и 2)

Закона, немају право на ослобођење од пореза на употребу моторних возила, независно од процента телесног оштећења, као и од тога да ли, у складу са прописима, имају право на ослобођење од других јавних дажбина у вези са стицањем и коришћењем моторних возила (на пример царине).

У конкретном случају, физичко лице – власник моторног возила нема право на ослобођење од пореза на употребу моторних возила ако не припада категорији инвалида из члана 5. став 1. тач. 1) и 2) Закона, независно од процента телесног оштећења тог лица и од чињенице да је корисник Фонда за социјално осигурање војних осигураника.

ТАКСЕ

1. Да ли има законског основа за ослобођење од плаћања републичких административних такси средње Пољопривредне школе, чији оснивач је Аутономна покрајина Војводина, у складу са одредбом члана 18) тачка 4) Закона о републичким административним таксама?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00012/2010-04 од 18.3.2010. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. и 2. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09 и 54/09, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Према одредби члана 18. тачка 4) Закона, ослобађају се плаћања таксе установе основане од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Према одредби члана 7. ст. 1. и 2. Закона о основама система образовања и васпитања („Сл. гласник РС“, бр. 72/09), делатност образовања и васпитања обавља установа. На оснивање и рад установе из става 1. тог члана примењују се прописи о јавним службама.

Према одредби члана 3. став 1. Закона о јавним службама („Сл. гласник РС“, бр. 42/91, 71/94 и 79/05, у даљем тексту: Закон о јавним службама), ради обезбеђивања остваривања права утврђених законом и остваривања другог законом утврђеног интереса у области: образовања, науке, културе, физичке културе, ученичког и студентског стандарда, здравствене заштите, социјалне заштите, друштвене бриге о деци, социјалног осигурања, здравствене заштите животиња, оснивају се установе.

Установу, предузеће и други облик организовања за обављање делатности односно послова из члана 3. тог закона могу основати: Република, аутономна покрајина, град, општина и друга правна и физичка лица (члан 4. Закона о јавним службама).

Према одредби члана 1. став 1. Закона о средњој школи („Сл. гласник РС“, бр. 50/92, 53/93, 67/93, 48/94, 24/96, 23/2002, 25/2002, 62/2003, 64/2003, 101/2005 и 72/2009), средња школа је установа за обављање делатности у области средњег образовања и васпитања.

С тим у вези, установе основане од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе, ослобођене су плаћања републичких административних такси, независно од врсте списка и радњи који се по њиховом захтеву издају, односно врше.

Према томе, ако је средња Пољопривредна школа уписана у судски регистар као установа основана од стране Аутономне покрајине Војводине, ослобођена је плаћања републичких

административних такси, независно од врсте списка и радњи који се по њиховом захтеву издају, односно врше.

У решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. став 1. Закона).

2. Да ли је хришћанска верска заједница „Јеховини сведоци“, која је уписана у Регистар цркава и верских заједница у складу са Законом о црквама и верским заједницама, ослобођена од плаћања републичких административних такси?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00011/2010-04 од 15.3.2010. год.)

Према одредби члана 18. тачка 4а) Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09 и 54/09, у даљем тексту: Закон), ослобађају се плаћања таксе цркве и верске заједнице, регистроване у складу са Законом о црквама и верским заједницама.

Према одредби члана 17. Закона о црквама и верским заједницама („Сл. гласник РС“, бр. 36/2006, у даљем тексту: Закон о црквама и верским заједницама), Министарство задужено за послове вера води Регистар цркава и верских заједница.

Према томе, црква или верска заједница која је уписана у Регистар цркава и верских заједница који води Министарство вера, у складу са Законом о црквама и верским заједницама, ослобођена је плаћања републичке административне таксе, независно од врста списка и радњи који се по њиховом захтеву доносе, односно врше.

У конкретном случају, ако је, како се наводи, Хришћанска верска заједница „Јеховини сведоци“ дана 8. фебруара 2010. године уписана у Регистар цркава и верских заједница (који води Министарство вера, у складу са Законом о црквама и верским заједницама), ослобођена је плаћања републичке административне таксе за све списе и радње који се по њеном захтеву доносе, односно врше (а не само за списе и радње из члана 19. Закона).

У решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. став 1. Закона).

С тим у вези, потребно је да хришћанска верска заједница „Јеховини сведоци“ органу који по њеном захтеву издаје списе и радње за које је прописано плаћање републичке административне таксе (чијег плаћања је верска заједница „Јеховини сведоци“ ослобођена применом одредбе члана 18. тачка 4а) Закона), пружи доказ да је регистрована верска заједница у складу са Законом о црквама и верским заједницама.

3. Примена члана 19. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 5/09) и Тарифног броја 9. из Одељка Б Тарифе републичких административних такси по питању да ли ДКП Републике Србије има законску могућност „да реципрочно реагује“ кад „друге државе примењују таксе чији је износ мањи од наше таксе из Тарифног броја 9.“?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00087/2010-04 од 24.2.2010. год.)

Министарство финансија је размотрило захтев за мишљење у примени члана 19. Закона о републичким

административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 5/09) и Тарифног броја 9. из Одељка Б Тарифе републичких административних такси по питању да ли ДКП има законску могућност „да реципрочно реагује“ кад „друге државе примењују таксе чији је износ мањи од наше таксе из Тарифног броја 9.“, као и текст телеграма Генералног конзулата Републике Србије – Ријека у Републици Хрватској од 5.2.2010. године, којим је Министарство спољних послова Републике Србије обавештено да је изменом прописа у Републици Хрватској (конкретно, ступањем на снагу Закона о особном идентификационом броју од 1.1.2010. године) онемогућена уплата конзуларних такси на девизни рачун ДКП и да је у тим новим околностима једино могућа уплата конзуларних такси у готовини, па Министарство спољних послова РС актуелизује иницијативу за измену и допуну члана 4. Закона о републичким административним таксама.

1. Према одредби члана 2. ст. 1, 2, 3. и 5. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09 и 54/09, у даљем тексту: Закон), за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају се таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку Б Тарифе прописане су конзуларне таксе.

„Конзуларне таксе“ су таксе које се плаћају за списе и радње дипломатско-конзуларних представништава Републике Србије (члан 1. тач. 5) Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Одредбом члана 19. став 2. Закона прописано је да у поступку код ДКП, такса се не плаћа ни за:

1) списе и радње који се односе на заштиту права држављана Републике Србије у иностранству и на заступање држављана Републике Србије поводом мера које су противне међународним уговорима или начелима међународног права, односно међународним обичајима;

2) визе из куртоазије, односно за визе које се издају на стране дипломатске пасоше, службене пасоше и пасоше које издају међународне организације које признаје Република Србија, под условом узајамности.

Одредбом члана 21. Закона прописано је да страни држављани, под условом узајамности, имају права на таксено ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чији је страно лице држављанин.

Тарифом републичких административних такси, Одељак Б – Конзуларне таксе, Тарифни број 1. став 2. тачка 2) Напомене, прописано је да се такса из тог тарифног броја не плаћа за захтев за издавање визе.

Тарифним бројем 9. Одељка Б Тарифе прописане су таксе за путне исправе и визе држављанима Републике Србије и страним држављанима.

Ставом 4. Напомене уз тај тарифни број прописано је да у случају нереципрочног поступања друге државе према држављанима Републике Србије, у погледу износа таксе за визу, такса за одговарајућу визу из тог тарифног броја која се издаје држављанима те државе, плаћа се у износу који та држава наплаћује за одговарајућу визу држављанима Републике Србије, а најмање у износу таксе за одговарајућу визу прописаном тим тарифним бројем.

Дакле, по захтеву страног држављанина за издавање визе, поднетом ДКП-у Републике Србије, плаћа се конзуларна такса за издавање визе из Одељка Б Тарифе, Тарифног броја 9. став 2, осим у случајевима за које је Законом прописано право на таксено ослобођење.

Када таксена обавеза за издавање визе постоји, такса се плаћа у прописаном износу, осим у случају нереципрочног поступања друге државе према држављанима Републике Србије у погледу износа таксе за визу – у ком случају се такса за одговарајућу визу из тог тарифног броја, која се издаје држављанима те државе, плаћа у износу који та држава наплаћује за одговарајућу визу држављанима Републике Србије, а најмање у износу таксе за одговарајућу визу прописаном Тарифним бројем 9.

Уколико је износ таксе за издавање визе стране државе држављанима Републике Србије нижи од износа који је прописан Тарифним бројем 9. став 2, за издавање визе држављанима конкретне стране државе такса за визу плаћа се у износу прописаном Тарифним бројем 9 став 2.

Конзуларна такса за издавање визе не плаћа се за визе из куртоазије, за визе које се издају на стране дипломатске пасоше, за службене пасоше и за пасоше које издају међународне организације које признаје Република Србија, под условом узајамности. Такође, конзуларна такса за издавање визе не плаћа се ни ако страна држава, чији држављанин захтева издавање визе од ДКП Републике Србије, држављанима Републике Србије не наплаћује издавање визе.

У решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члан 22. став 1. Закона).

2. У вези указивања Генералног конзулата Републике Србије – Ријека у Републици Хрватској, из телеграма од 5.2.2010. године, Министарство финансија – Сектор за фискални систем указује да није овлашћено да даје сагласност дипломатско-конзуларним представништвима Републике Србије у иностранству да наплату републичких административних такси врше на начин другачији од прописаног, како је Министарство спољних послова обавештено писмом Број 434-02-00024/2009-04 од 3.3.2009. године.

Иницијатива Министарства спољних послова Републике Србије везана за измену и допуну члана 4. Закона биће размотрена код наредних измена и допуна Закона о републичким административним таксама.

ЦАРИНЕ

1. Царинска повластица за особе са инвалидитетом према новом Царинском закону

(Мишљење Министарства финансија, бр. сл. од 29.3.2010. год.)

Нови Царински закон („Сл. гласник РС“, бр. 18/2010) ступа на снагу 3.4.2010. године, а примењиваће се од 3.5.2010. године.

С обзиром на чињеницу да се одредбе старог и новог Царинског закона разликују у делу у коме се предвиђа царинска повластица за особе са инвалидитетом, то се поставило питање које одредбе царински орган треба да примењује.

Наиме, док су према старом Царинском закону ова лица могла да користе повластицу само на путничким аутомобилима, новим законом право на ослобођење од плаћања увозних дажбина проширено је и на друга моторна возила конструисана првенствено за превоз лица, укључујући „караван“ и „комби“ возила, осим теренских.

У прелазним и завршним одредбама новог Царинског закона прописано је да ће се, до ступања на снагу нових подзаконских прописа, примењивати прописи донети на основу, сада већ старог Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03 ...

62/06), ако нису у супротности са новим законом. Имајући у виду ову одредбу, као и чињеницу да је постојећа Уредба о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 127/03 ... 96/09), у делу у којем се регулише ова повластица, у супротности са новим законом, то је мишљење Сектора за царински систем и политику Министарства финансија да се примена ове повластице остварује у светлу новог закона, уз испуњење услова предвиђених у члану 255а став 1. ове уредбе.

Конкретно, особе са инвалидитетом са телесним оштећењем од најмање 70%, војни инвалиди од прве до пете групе, цивилни инвалиди рата од прве до пете групе, слепа лица, лица оболела од дистрофије или сродних мишићних и неуромишићних обољења, од параплегије и квадриплегије, церебралне и дечије парализе и од мултиплекс склерозе, родитељи вишеструко ометене деце, која су у отвореној заштити, односно о којима родитељи непосредно брину ослобођене су од плаћања увозних дажбина на путничке аутомобиле и друга моторна возила конструисана првенствено за превоз лица (осим оних из тар. броја 8702 Царинске тарифе), укључујући „караван“ и „комби“ возила, осим теренских, која унесу или приме из иностранства за личну употребу, а која имају запремину цилиндра до 2500 cm³. Ради коришћења ове повластице, корисник повластице царинском органу подноси потврду Министарства рада, запошљавања и социјалне политике:

1) о степену телесног оштећења – за осигуранике са телесним оштећењем од најмање 70%, слепа лица, лица оболела од дистрофије и сродних мишићних и неуромишићних обољења, од параплегије и квадриплегије, од церебралне и дечије парализе, као и од мултиплекс склерозе;

2) о степену телесног оштећења – за лица са оштећењем од најмање 70%, слепа лица, лица оболела од дистрофије и сродних

мишићних и неуромишићних обољења, од параплегије и квадриплегије, од церебралне и дечије парализе;

3) о признавању својства ратног војног инвалида, односно цивилног инвалида рата (војни инвалиди од прве до пете групе и цивилни инвалиди рата од прве до пете групе);

4) да се ради о вишеструко ометеном детету које је у отвореној заштити, односно о којем родитељи непосредно брину.

2. Услови за примену дијагоналне кумулације порекла у размени између земаља чланица ЦЕФТА споразума, за дуван и дуванску фолију која се увози из земаља Европске заједнице

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00149/2010-17 од 26.3.2010. год.)

У складу са чланом 3. Анекс 4. (Протокол о пореклу) Споразума о измени и приступању Споразуму о слободној трговини у Централној Европи – ЦЕФТА 2006 („Сл. гласник РС – Међународни уговори“, бр. 88/07) производи се сматрају производом са пореклом из Стране уговорнице уколико су тамо добијени, а садрже материјале пореклом из Европске заједнице, Исланда, Норвешке, Швајцарске (укључујући и Лихтенштајн) и Турске у складу са одредбама Протокола о правилима о пореклу у прилогу Споразума између те Стране уговорнице и сваке од наведених земаља, под условом да су у тој Страни уговорници били предмет обраде или прераде која премашује поступке наведене у члану 7. Није неопходно да такви материјали прођу довољну обраду или прераду.

Кумулација порекла робе може се применити само под условом:

(а) да се између земаља или територија укључених у стицање статуса робе са пореклом и земаља или територија

одредишта примењује споразум о преференцијалној трговини, у складу са чл. XXIV Општег споразума о царинама и трговини (ГАТТ);

(б) да су материјали и производи стекли статус робе са пореклом применом правила о пореклу која су идентична правилима датим у овом протоколу; и

(в) да су обавештења о испуњености нужних услова за примену кумулације објављене у Странама уговорницама, у складу са националним прописима.

Ступањем на снагу Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Сл. гласник РС – Међународни уговори“, бр. 83/08) и објављивањем Обавештења о датуму примене Протокола о пореклу што омогућава дијагоналну кумулацију порекла робе између Европске уније, Албаније, Босне и Херцеговине, Хрватске, Македоније, Црне Горе, Србије и Турске у „Службени лист ЕУ“, серија С, број 323/27 од 31.12.2009 од стране Европске комисије, стекли су се услови за примену дијагоналне кумулације порекла робе у трговинској размени ЕУ–Србија–ЦЕФТА. Ово значи да Република Србија може да кумулира порекло са европским материјалима са свим чланицама ЦЕФТА споразума, осим са Републиком Молдавијом и УНМИК Косовом (из разлога што немају Споразум о стабилизацији и придруживању са Европском унијом).

Након ступања на снагу Прелазног споразума дијагонална кумулација порекла робе са европским материјалима ради извоза у ЦЕФТА земље могућа је од 8. децембра 2009. године (датум који се наводи у претходно поменутом обавештењу ЕК). За примену дијагоналне кумулације порекла робе царински орган узима у обзир датум извозне фактуре приликом пријављивања извозног царинења робе.

С обзиром да Споразум о слободној трговини између Републике Србије и Републике Турске није на снази, дијагонална кумулација порекла са турским материјалима ради извоза у ЦЕФТА земље није могућа у овом тренутку.

3. Захтев основне школе за ослобођење од плаћања увозних дажбина на увоз половног школског намештаја који је предмет донације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00018/2010-17 од 25.3.2010. год.)

Чланом 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/2001, 61/2001 и 36/2002) прописано је да донација и хуманитарна помоћ може бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима, а чланом 5. истог закона је прописано да је прималац донације и хуманитарне помоћи ослобођен од плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која је предмет донације и хуманитарне помоћи.

Имајући у виду претходно наведено, право на ослобођење од плаћања увозних дажбина може да се оствари уколико се надлежној царинарници, сходно члану 6. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, уз захтев за ослобођење од плаћања увозних дажбина, поднесе следећа документација:

1) изјава донатора, односно даваоца хуманитарне помоћи из које се види да се роба шаље бесплатно, односно други доказ да се роба плаћа из средстава прикупљених по основу донације и помоћи или из средстава остварених реализацијом хартија од вредности и по основу коришћења уступљених права;

2) изјава да ће роба бити употребљена у просветне сврхе;

3) извод из регистра или други доказ да се подносилац захтева бави просветном делатношћу.

Министарство финансија напомиње да прималац донације и помоћи не може, без претходног плаћања царине, робу ослобођену од плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која је предмет донације и хуманитарне помоћи, у смислу овог закона, продати или употребити у друге сврхе осим у сврхе за које је донација, односно помоћ дата, у року од три године од дана увоза (члан 7. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи).

4. Продаја стране неопаришене робе, евродизела, из приватног царинског складишта „Лукоил–Беопетрол“-а, за потребе дипломатских и конзуларних представништава

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-10/2010-17 од 15.3.2010. год.)

Узимајући у обзир наводе из дописа Министарство финансија је закључило да се у конкретном случају ради о малопродаји робе. Сходно томе, гориво односно нафтни деривати могу се продавати из приватних царинских складишта која имају дозвољену продају, али се на њих односе одредбе члана 17а (малопродаја горива) и члана 25а (складиште за нафту и нафтне деривате) Правилника о минималним техничким условима за обављање промета робе и вршење услуга у промету робе („Сл. гласник РС“, бр. 47/96 ... 98/09). Наиме, с обзиром да је реч о малопродаји горива морају бити испуњени наведени услови и мора се спровести царински поступак у складу са одредбама Царинског

закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05– др. закон), пре продаје наведене робе, односно морају се платити увозне дажбине.

При томе није од утицаја чињеница да купац робе може бити корисник неког од законом прописаних ослобођења када такву робу увози из иностранства.

Имајући у виду наведено, еуродизел се, у конкретном случају, не може продавати дипломатским и конзуларним представништвима док се претходно не измире увозне дажбине на ту робу.

5. Захтев планинарско-смучарског клуба за ослобођење од плаћања увозних дажбина на увоз аутобуса који је предмет донације

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 404-05-00028/2010-17 од 3.3.2010. год.)

Чланом 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/2001, 61/2001 и 36/2002) прописано је да донација и хуманитарна помоћ може бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића, путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима, а чланом 5. истог закона је прописано да је прималац донације и помоћи ослобођен од плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која је предмет донације и хуманитарне помоћи.

С обзиром да је предметни аутобус неопходан за превоз спортиста до одређених дестинација, ради њиховог укључивања у спортске и такмичарске активности, право на ослобођење од плаћања увозних дажбина може да се оствари уколико се

надлежној царинарници, сходно члану 6. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, уз захтев за ослобођење од плаћања увозних дажбина, поднесе следећа документација:

1) изјава донатора, односно даваоца хуманитарне помоћи из које се види да се роба шаље бесплатно, односно други доказ да се роба плаћа из средстава прикупљених по основу донације и помоћи или из средстава остварених реализацијом хартија од вредности и по основу коришћења уступљених права;

2) изјава да ће роба бити употребљена у спортске сврхе;

3) извод из регистра или други доказ да се подносилац захтева бави спортском делатношћу.

Министарство финансија напомиње да прималац донације и помоћи не може, без претходног плаћања царине, робу ослобођену од плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која је предмет донације и хуманитарне помоћи, у смислу овог закона, продати или употребити у друге сврхе осим у сврхе за које је донација, односно помоћ дата, у року од три године од дана увоза (члан 7. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи).

6. Поступак снабдевања бродова, јахти и чамаца из царинског складишта под царинским надзором

(Мишљење Министарства финансија, бр. 404-05-00014/2010-17 од 1.3.2010. год.)

Речни саобраћај је по својој природи посебан и умногоме се разликује од других видова саобраћаја што је последица низа специфичности као што су правни третман брода који вије страну заставу, да страни бродови могу пловити само рекама које су одређене као међународне пловне реке осим

уколико међународним уговором није другачије одређено, да је пловидба поменутих рекама регулисана међународним споразумима, да страна пловила могу пристајати само у пристаништима и лукама отвореним за међународни саобраћај где се, по правилу, налази и полицијска и царинска контрола, да посада и путници могу напустити и ући, а роба истоварити и утоварити на страни брод тек након спроведених граничних формалности. Имајући у виду претходно изнето, то је и материја снабдевања бродова, чамаца и јахти регулисана посебним делом Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 127/03 ... 57/09). У погледу недоумица изнетих у акту Управе царина, а у вези примене одредби чл. 87а–88з Уредбе, којима се регулише поступак снабдевања бродова, јахти и чамаца из царинског складишта под царинским надзором, Министарство финансија даје следеће мишљење:

1. У допису се указује да у одредбама Уредбе постоји „одређена неуједначеност врсте пловних објеката за које је прописана могућност снабдевања под царинским надзором“, што, према мишљењу Министарства финансија, представља термиолошку неуједначеност која не доводи у питање примену одредаба чл. 87а, 87б и 87г Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга (нпр. у члану 87б, 87г и 87д користи се израз „бродови“ што је општи појам, који у себи сублимира појам „страни и домаћи бродови“ поменут у чл. 87г). Овде би Министарство желело да укаже и на смисао сваког члана уредбе понаособ.

Тако су у члану 87а генерално наведени сви пловни објекти који се снабдевају под царинским надзором (домаћи и страни

бродови, стране јахте и чамци намењени спорту или рекреацији, страни пловни објекти на оправци, бродови у изградњи), роба којом се наведена пловила снабдевају под царинским надзором (намирнице и други потребни производи и техничка роба), као и место из кога се снабдевају (пристаниште односно лука из којих напуштају царинско подручје).

Даље, у чл. 87б и 87в дефинише се поступак снабдевања и документација која се подноси за страну и домаћу робу којом се снабдева одређена категорија пловних објеката (домаћи и страни бродови, стране јахте и чамци намењени спорту или рекреацији). Према томе, одредбе ова два члана уредбе не односе се на снабдевање страних пловних објеката на поправци и бродова у изградњи, а у члану 87г прописан је поступак и документација која се подноси за снабдевање пловних објеката из члана 87а одређеном категоријом робе (гориво и мазиво).

Затим се у одредбама чл. 87д и 87ђ сужава појам пловних објеката односио прописује се да се само одређена категорија бродова и то страни и домаћи путнички бродови који саобраћају са иностранством, као и страни и домаћи теретни бродови који саобраћају у међународном речном саобраћају могу снабдевати појединим врстама робе у одређеним количинама.

Најзад, у члану 87е прописује се поступак снабдевања страних јахти и чамаца намењених спорту или рекреацији одређеном врстом робе по јединици мере, по члану посаде и укрцаном путнику.

2. Што се тиче упита који се односи на место на коме се мора налазити складиште из кога се могу снабдевати наведени пловни објекти, Министарство финансија указује да је одредбама Уредбе недвосмислено прописано да се страна и домаћа роба за снабдевање наведених пловних објеката може упутити преко

правног лица регистрованог за снабдевање превозних средстава из царинског складишта које се налази на пристаништу, односно луци отвореној за међународни саобраћај, на основу фактуре и отпремнице. Према томе, Министарство финансија је мишљења да се и складишта из којих се наведени пловни објекти снабдевају горивом и мазивом морају налазити на пристаништу односно луци отвореној за међународни саобраћај. Ово стога што је одредбом члана 876 Уредбе јасно речено да се страна и домаћа роба за снабдевање домаћих и страних бродова и страних јахти и чамаца упућује из царинског складишта које се налази на пристаништу односно луци отвореној за међународни саобраћај. Надаље, појам „домаћа и страна роба“ је општи појам који обухвата све посебне врсте робе, укључујући гориво и мазиво. Најзад, и тумачењем наведених норми путем аналогije може се закључити да ако се за поједине категорије мање ризичне робе (нпр. намирнице и сл) за снабдевање наведених пловила тражи услов да царинско складиште буде смештено на пристаништу или луци, онда то, следом свега реченог, аналогно мора важити и за високо ризичну робу као што је гориво и мазиво.

3. Што се тиче мишљења Министарства рударства и енергетике датог предузећу ДЕЛТА д.о.о. из Кладова везано за тумачење Уредбе о условима и начину увоза и прераде нафте, односно нафтних деривата („Сл. гласник РС“, бр. 92/07), Министарство финансија указује да је, сходно надлежностима прописаним Законом о министарствима („Сл. гласник РС“, бр. 65/08), предметна материја у искључивој надлежности тог министарства. У наведеном мишљењу Министарства рударства и енергетике недвосмислено је речено да поменута уредба регулише начин и услове под којима се увози и прерађује нафта и нафтни деривати за потребе тржишта Републике Србије и да се продаја

бродског горива страним бродовима не сматра снабдевањем за потребе тржишта Републике Србије, са којим ставом је сагласно и Министарство финансија. Министарство финансија напомиње да се гориво и мазиво поменутих пловних објектима може продавати из приватних царинских складишта која имају дозвољену продају и да се и на њих односе одредбе члана 17а (малопродаја горива) и члана 25а (складиште за нафту и нафтне деривате) Правилника о минималним техничким условима за обављање промета робе и вршење услуга у промету робе („Сл. гласник РС“, бр. 47/96 ... 98/09).

4. Имајући у виду претходно изнете специфичности речног саобраћаја, као и да је одредбама Уредбе којима се регулише снабдевање бродова прописана могућност, начин и поступак снабдевања бродова, јахти и чамаца, то није спорна врста пловних објеката који се могу снабдевати, а царински органи могу спроводити мере царинске контроле над предметном робом прописане чланом 5. став 1. тачка 12. Царинског закона односно царински органи могу утврђивати да ли се ради о роби која се стварно користи на том пловилу приликом спровођења граничних и царинских формалности над пловилом увидом у документ о роби намењеној за коришћење на пловилу, упоређивањем тог стања робе са стварним стањем робе.

**ОТПИС КАМАТЕ НА ДОСПЕЛЕ
ОБАВЕЗЕ ПО ОСНОВУ
ОДРЕЂЕНИХ ПОРЕЗА И
ДОПРИНОСА ЗА ОБАВЕЗНО
СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ**

1. Да ли се право на отпис камате на доспеле обавезе по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање применом Закона о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање, може остварити на основу захтева који би се поднео до 30.3.2010. године, с обзиром да је странка за постојање правног основа за отпис камате сазнала у фебруару 2010. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 412-04-00015/2010-04 од 22.3.2010. год.)

Према одредби члана 1. тачка 9) Закона о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 102/08, у даљем тексту: Закон), тим законом уређују се услови, обим и поступак отписа обрачунате, а неплаћене камате на обавезе које су доспеле за плаћање до 31. децембра 2007. године (у даљем тексту: камата) по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање.

Одредбом члана 2. став 1. Закона прописано је да се право на отпис камате на обавезе по основу јавних прихода из члана 1. тог закона (у даљем тексту: обавезе) остварују на основу захтева

обвезника, односно лица одговорног за испуњење обавезе обвезника (у даљем тексту: подносилац захтева), који се подноси по испуњењу услова прописаних овим чланом, најкасније до 31. јула 2009. године.

С обзиром да у предметном случају до 31. јула 2009. године није поднет захтев за отпис обрачунате, а неплаћене камате на обавезе по основу доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање које су доспеле за плаћање до 31. децембра 2007. године, нема законског основа да се то право оствари на основу захтева који би био поднет након 31. јула 2009. године, независно од чињенице што се наводи да из незнања захтев није поднет у прописаном року.

Б У Џ Е Т С К И   С И С Т Е М

1. Примена члана 92. Закона о буџетском систему

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-502/2010-06-1 од 24.3.2010. год.)

Чланом 79. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09) регулисано је да завршни рачун поред финансијских извештаја (биланс стања, биланс прихода и расхода и др) садржи и извештај екстерне ревизије о наведеним финансијским извештајима.

У складу са чланом 92. Закона о буџетском систему екстерној ревизији подлежу и завршни рачуни буџета локалних власти, односно у складу са чланом 10. Закона о Државној ревизорској институцији („Сл. гласник РС“, бр. 101/05 и 54/07) субјекти ревизије су, између осталих, директни и индиректни корисници буџетских средстава јединица локалних власти.

С обзиром да, како је то регулисано чланом 35. Закона о Државној ревизорској институцији, програм ревизије обавезно сваке године обухвата одређени број јединица локалне самоуправе, чланом 92. Закона о буџетском систему регулисано је да, изузетно, екстерну ревизију буџета локалне власти може, уз сагласност Државне ревизорске институције, на основу одлуке скупштине локалних власти, да обави и лице које испуњава услове за обављање послова ревизије финансијских извештаја прописане законом којим се уређује рачуноводство и ревизија.

Имајући у виду да је чланом 92. Устава Републике Србије регулисано да извршавање свих буџета контролише Државна ревизорска институција, до конституисања институције прелазним

одредбама Закона о буџетском систему било је омогућено привремено именовање екстерних ревизора доношењем одлуке Народне скупштине, односно скупштине локалне власти о ангажовању ревизора. У контексту непостојања надлежне институције за екстерну ревизију, скупштине локалних власти могле су да донесу одлуку да се не врши екстерна ревизија.

Међутим, конституисањем Државне ревизорске институције, као највишег државног органа ревизије јавних средстава, омогућено је и постизање интегритета буџетског система, који се, између осталог, обезбеђује јединственим критеријумима за буџетску контролу и ревизију, преносом статистичких извештаја и података са једног нивоа буџета на други и принципима на којима се заснива буџетски поступак.

Практично, у складу са претходно наведеним, према мишљењу Министарства финансија, а у циљу поштовања буџетских принципа, и то ефикасности, економичности и ефективности који су потврђени Законом о Државној ревизорској институцији, утврђеним начелима економије, ефикасности и ефективности, завршни рачуни буџета јединица локалне самоуправе за 2009. годину треба да садрже извештај екстерне ревизије.

Одредбом члана 92. став 4. Закона о буџетском систему одлуку о вршењу екстерне ревизије буџета за 2009. годину треба да доноси скупштина општине јединица локалне самоуправе.

У вези питања који је рок до када градови и општине морају завршити екстерну ревизију, имајући у виду, како је наведено у допису, кратке рокове за обављање истог, Министарство финансија обавештава Сталну конференцију градова и општина да су рокови који произилазе из закона примерени прописаним процедурама. Јединице локалне самоуправе, према мишљењу Министарства, треба да предузму све неопходне радње како би били испоштовани рокови прописани календаром за подношење годишњих финансијских извештаја (члан 78. Закона о буџетском систему).

У том циљу могуће је да Државна ревизорска институција, изузетно у вези вршења екстерне ревизије буџета јединица локалне самоуправе за 2009. годину, уколико оцени целисходним, поједностави процедуре за добијање сагласности.

2. Да ли постоји обавеза израде финансијских планова школа за средства додељена одлуком о буџету општине, која су намењена искључиво за финансирање материјалних трошкова, а у вези примене члана 50. Закона о буџетском систему?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-247/2010 од 18.2.2010. год.)

1. Чланом 50. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09) регулисано је да 15 дана од дана ступања на снагу закона, односно одлуке о буџету, директни корисници буџетских средстава, који су у буџетском смислу одговорни за индиректне кориснике буџетских средстава, врше расподелу средстава индиректним корисницима у оквиру својих одобрених апропријација и о томе обавештавају сваког индиректног корисника, по добијеној сагласности Управе за трезор, односно трезора локалне власти.

Истим чланом регулисано је да су директни и индиректни корисници буџетских средстава који доносе финансијске планове на основу закона, дужни да своје финансијске планове ускладе са одобреним апропријацијама у буџету.

2. Орган управљања установе, у складу са чланом 57. Закона о основама система образовања и васпитања („Сл. гласник РС“, бр. 72/09), утврђује предлог финансијског плана за припрему буџета Републике Србије, односно доноси финансијски план у складу са законом.

Чланом 156. Закона прописано је да се средства за финансирање делатности установа обезбеђују у буџету Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, као и да се наведена средства обезбеђују у складу са критеријумима и стандардима финансирања установе које прописује министар.

Одредбама чланова од 157. до 159. Закона, прецизиране су врсте расхода и издатака за чије се финансирање средства обезбеђују из буџета Републике Србије, односно из буџета јединице локалне власти.

3. У складу са Законом о буџетском систему, с обзиром да су установе основане од стране Републике Србије индиректни корисници средстава буџета Републике Србије, укупна средства за њихов рад исказана су у закону о буџету Републике Србије, односно из свих извора финансирања (средства из буџета, сопствени приходи, средства од осталих нивоа власти, донације и др).

Међутим, с обзиром да Министарство просвете не располаже подацима о апропријацијама одобреним одлукама о буџету јединица локалне самоуправе за финансирање школа, приликом примене члана 50. Закона о буџетском систему, својим индиректним корисницима Министарство може да расподели апропријације одобрене из средстава буџета Републике (расходи за запослене, инвестиције и др).

У складу са претходно наведеним, Министарство финансија је мишљења да је потребно да јединице локалне самоуправе обавесте школе о одобреним апропријацијама на економској класификацији 463 – трансфери осталим нивоима власти, и то по спецификацији трошкова (капиталне издатке, превоз деце и запослених и друге текуће расходе), како би органи управљања школа, у складу са законом, донели финансијски план усклађен са одобреним апропријацијама свих нивоа власти.

Уједно, до успостављања информационе основе система извршења буџета локалне власти, у циљу сагледавања целокупног система финансирања основног и средњег образовања, Министарство финансија је мишљења да је потребно да јединице локалне самоуправе копије наведених обавештења достављају Министарству просвете, као надлежном министарству.

3. Да ли Начелник општинске управе може, у складу са чланом 61. ст. 7, 8. и 9. Закона о буџетском систему, да донесе одлуку о промени апропријације?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-01940/2009 од 30.12.2009. год.)

Чланом 61. ставом 7. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09) регулисано је да директни корисник буџетских средстава, уз одобрење министра, односно локалног органа управе надлежног за финансије, може извршити преусмеравање апропријације одобрене на има одређеног расхода у износу од 5% вредности апропријације за расход чији се износ умањује.

У складу са Законом о буџетском систему и Законом о локалној самоуправи, општинска управа, као орган општине, има статус директног корисника буџетских средстава. Закон о локалној самоуправи створио је могућност да се у општинама које имају преко 50.000 становника могу образовати општинске управе за поједине области, а не као јединствени орган. Надлежности, као и доношење акта о организацији општинске управе, такође су регулисане Законом о локалној самоуправи.

Статутом, као највишим правним актом јединице локалне самоуправе, ближе се уређује начин, услови и облици вршења права и дужности из надлежности јединице локалне самоуправе. У зависности како је статутом општине регулисано који орган управе је надлежан за финансије, као што је при државним

органима то министар финансија, треба тумачити члан 61. ст. 7, 8. и 9. Закона о буџетском систему.

Наиме, приликом вршења својих надлежности, на предлог директног корисника средстава буџета Републике Србије, министар финансија доноси решење о промени апропријације у висини од 5%. Овако прописана процедура је у складу са осталим одредбама Закона о буџетском систему, посебно са одредбама којима је регулисано извршење буџета, с обзиром да је министар, као и локални орган управе надлежан за финансије, обавезан да редовно прати извршење буџета и најмање два пута годишње информисе Владу, односно надлежни извршни орган локалне власти (члан 76. Закона).

У складу са наведеним, Министарство финансија је мишљења да на предлог начелника општинске управе, локални орган управе надлежан за финансије доноси одлуку о промени апропријације, имајући у виду статутом општине регулисане послове у вршењу надлежности органа општине.

ФИНАНСИРАЊЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

1. Примена новог шестогодишњег самодоприноса за цело подручје месне заједнице Рашка, односно да ли се, у условима образовања нове месне заједнице Супње, која је формирана издвајањем из месне заједнице Рашка, самодопринос плаћа на територији месне заједнице Рашка и на територији месне заједнице Супње, односно да ли се плаћа само у „остатку“ месне заједнице Рашка или Одлука о увођењу самодоприноса не важи ни у једној месној заједници?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00415/2010-06 од 24.3.2010. год.)

У прилогу дописа достављени су: Иницијатива за увођење самодоприноса у месној заједници Рашка, Одлука о расписивању референдума писменим изјашњавањем о увођењу самодоприноса у новцу на целом подручју месне заједнице Рашка, Записник Комисије за спровођење референдума, Одлука о увођењу самодоприноса у новцу за цело подручје месне заједнице Рашка („Сл. гласник општине Рашка“, од 3. фебруара 2010. године) и Одлука о образовању месних заједница на подручју општине Рашка.

1. Од 1. јануара 2007. године о увођењу самодоприноса се грађани изјашњавају на референдуму, лично и тајно, на гласачким листићима.

Наиме, у члану 20. став 1. Закона о финансирању локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 62/06) регулисано је да одлуку о

увођењу самодоприноса грађани доносе референдумом, тако да од 1. јануара 2007. године (почетак примене Закона о финансирању локалне самоуправе) више није могуће доношење одлуке о увођењу самодоприноса личним изјашњењем уз потпис, како је то до тада било регулисано Законом о локалној самоуправи („Сл. гласник РС“, бр. 9/02 ... 62/06–др. закон).

2. Осим наведеног, Министарство финансија указује да члан 5. Одлуке о увођењу самодоприноса, којим је предвиђено да се самодопринос води на партији рачуна 840-1293745-57, није у складу са чланом 31. Закона о финансирању локалне самоуправе, према коме су новчана средства која се прикупљају на основу одлуке о самодоприносу приход буџета јединице локалне самоуправе, строго наменског карактера. У складу са Законом о финансирању локалне самоуправе, Правилником о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна („Сл. гласник РС“, бр. 20/07 ... 110/09) прописани су уплатни рачуни из групе рачуна 843, на које се уплаћује месни самодопринос.

Уједно се напомиње да се Министарству финансија у писаној форми, у вези Одлуке о увођењу самодоприноса у новцу за цело подручје месне заједнице Рашка, обратило око 50 грађана Рашке, указујући на незаконитост Одлуке, с обзиром да је Одлука донета на основу анкете, а не референдумом. Министарство финансија је у вези наведеног дописа упутило Председнику општине Рашка допис број: 401-00-00415/2010-06 од 16. марта 2010. године.

2. Да ли се референдум за изгласавање самодоприноса може спровести на основу личног изјашњавања грађана, путем

потписивања личне изјаве у присуству бирачког одбора на терену, односно потписивањем изјава по кућама, као и да ли се такав начин спровођења референдума мора регулисати Статутом општине, односно Статутом Месне заједнице?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 013-00-00002/2010-06 од 11.3.2010. год.)

1. У члану 20. став 1. Закона о финансирању локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 62/06) регулисано је да одлуку о увођењу самодоприноса доносе грађани референдумом, у складу са прописима којима је уређен поступак непосредног изјашњавања грађана. Поступак непосредног изјашњавања, односно одлучивања грађана референдумом уређен је Законом о референдуму и народној иницијативи („Сл. гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98). Према члану 7. Закона о референдуму и народној иницијативи, грађани се на референдуму изјашњавају лично и тајно, на гласачким листићима. Органи за спровођење референдума су комисија и гласачки одбор (члан 13. Закона). Закон прописује послове које обавља Комисија за спровођење референдума, време гласања, садржај гласачког листића, штампање гласачких листића, утврђивање резултата гласања, састављање записника од стране гласачког одбора и др. У члану 20. став 2. Закона о финансирању локалне самоуправе регулисано је да се облик и начин непосредног изјашњавања грађана уређује статутом јединице локалне самоуправе.

Према томе, статутом јединице локалне самоуправе могу се уредити само рокови за расписивање и спровођење референдума, број потписа грађана потребан за расписивање референдума и сл.

2. Према члану 23. Закона о финансирању локалне самоуправе, одлуку о увођењу самодоприноса доносе грађани који имају изборно право и пребивалиште на подручју на коме се средства прикупљају (став 1). Одлуку доносе и грађани који немају изборно право и пребивалиште на подручју на коме се прикупљају средства, ако на том подручју имају непокретну имовину, а средствима се побољшавају услови коришћења те имовине (став 2). Одлука се сматра донетом када се за њу изјасни већина од наведеног укупног броја грађана (став 3).

Према томе, одлука о увођењу самодоприноса је донета уколико је за њу гласало 50% + 1 од грађана који имају бирачко право и који су уписани у бирачки списак и грађана који на том подручју имају непокретну имовину, а немају изборно право и пребивалиште на подручју на коме се прикупљају средства. Одлука није донета уколико је за њу гласало 50% + 1 од грађана који су изашли на гласање.

3. Из претходно наведеног произилази да се од 1. јануара 2007. године (почетак примене Закона о финансирању локалне самоуправе) о увођењу самодоприноса грађани изјашњавају на референдуму, лично и тајно, на гласачким листићима, што искључује давање писмене изјаве.

Уједно Министарство финансија напомиње да нови Устав, за разлику од претходног Устава, не познаје начин прикупљања средстава на основу непосредног изјашњавања грађана, већ само путем референдума.

3. Да ли се оглашивачима, који рекламне паное и друга средства јавног оглашавања користе само за време одржавања

Драгачевског сабора трубача у Гучи, без обзира на карактер површина (да ли је јавна или не) на којима се оглашавање врши, може наплаћивати локална комунална такса?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-06-87/2009-06-1 од 8.2.2010. год.)

Скупштина јединице локалне самоуправе својим актом, у складу са чланом 11. Закона о финансирању локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 62/06), може да уведе локалну комуналну таксу за коришћење рекламних паноа. Међутим, да не би долазило до проблема у наплати наведене комуналне таксе, Министарство финансија указује и на одредбе Закона о оглашавању („Сл. гласник РС“, бр. 79/05), које треба имати у виду приликом припреме аката којима се утврђују изворни приходи јединица локалне самоуправе.

Наиме, Законом о оглашавању уређено је постављање огласних паноа, односно плаката на јавним површинама и на површинама које нису јавне, односно постављање осталих огласних средстава на отвореном простору, као што су стубови, балони, стајалишта јавног превоза, екрани, електронски дисплеји, светлећа слова и др. (члан 29. Закона о оглашавању). Под отвореним простором, према члану 2. Закона о оглашавању, сматра се јавна површина као и друга површина на којој се могу постављати огласна средства. Постављање огласних паноа на јавним површинама, као и осталих огласних средстава на отвореном простору, врши се на основу дозволе надлежног органа јединице локалне самоуправе, односно организације која управља јавном површином (члан 29. Закона о оглашавању).

У складу са наведеним, Министарство финансија је мишљења да Скупштина општине Лучани, у складу са Законом о оглашавању, може својим актом да уреди оглашавање на отвореном простору и да у складу са тим, одлуком о локалним комуналним таксама, утврди висину локалне комуналне таксе за коришћење рекламних паноа, која би се плаћала и у време одржавања Драгачевског сабора трубача у Гучи.

ПОДСЕТНИК
ФИНАНСИСКИ ПРОПИСИ ДСНЕМИ
У МАРТУ МЕСЕЦУ 2010. ГОДИНЕ

ЗАКони

Царински закон	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 18 од 26. марта 2010.
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на добит предузећа	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 18 од 26. марта 2010.
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 18 од 26. марта 2010.
Закон о задуживању Републике Србије код Erste GСIB Finance I.B.V. Amsterdam, са Erste Bank а.д. Нови Сад као агентом, Marfin Bank а.д. Београд и Војвођанске банке а.д. Нови Сад	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 18 од 26. марта 2010.
Закон о давању гаранције Републике Србије у корист „Banca Intesa“ а.д. Београд по задужењу Јавног предузећа „Србијагас“ Нови Сад	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 18 од 26. марта 2010.
Закон о потврђивању Уговора о гаранцији (Рефинансирање краткорочног дуга, изградња подземног складишта гаса и одржавање мрежа за пренос и дистрибуцију гаса) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 19 од 26. марта 2010.
Закон о потврђивању Уговора о зајму и финансирању између KfW, Франкфурт на Мајни и Републике Србије – Програм водоснабдевања и канализације у општинама средње величине у Србији 1 – фаза 2	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 19 од 26. марта 2010.

УРЕДБЕ

Уредба о условима за подстицање производње и запошљавања у девастираним подручјима у 2010. години	Сл. гласник РС, бр. 11 од 5. марта 2010.
Уредба о условима за подстицај и развој предузећа и предузетништва у неразвијеним општинама у 2010. години	Сл. гласник РС, бр. 11 од 5. марта 2010.
Уредба о условима за улагање у радно интензивне гране прерађивачке индустрије у недовољно развијеним општинама у 2010. години	Сл. гласник РС, бр. 11 од 5. марта 2010.
Уредба о утврђивању Програма мера за дугорочно кредитирање пољопривредне производње преко банака у сарадњи са јединицама локалне самоуправе у 2010. и 2011. години	Сл. гласник РС, бр. 11 од 5. марта 2010.
Уредба о начину и поступку пријављивања државне помоћи	Сл. гласник РС, бр. 13 од 12. марта 2010.
Уредба о правилима за доделу државне помоћи	Сл. гласник РС, бр. 13 од 12. марта 2010.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	Сл. гласник РС, бр. 11 од 5. марта 2010.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем	Сл. гласник РС, бр. 11 од 5. марта 2010.
Правилник о условима у погледу опремљености за вршење техничког прегледа и поправке аутомата и столова за игре на срећу	Сл. гласник РС, бр. 12 од 10. марта 2010.

Правилник о техничким и функционалним карактеристикама и техничкој исправности аутомата и столова за игре на срећу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 12 од 10. марта 2010.
Правилник о допуни Правилника о увозу робе по основу царинског контингента	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 13 од 12. марта 2010.
Правилник о начину извештавања и садржини извештаја предузећа за ревизију	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 20 од 31. марта 2010.
Правилник о изменама и допунама Правилника о обрасцу збирне пореске пријаве о обрачунатом и плаћеном порезу на добит по одбитку на приходе које остварују нерезидентни обвезници – правна лица	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 20 од 31. марта 2010.
Правилник о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит на приходе које по основу капиталних добитака остварују нерезидентни обвезници – правна лица	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 20 од 31. марта 2010.
Правилник о изменама и допунама Правилника о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на приходе грађана	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 20 од 31. марта 2010.

ОДЛУКЕ

Одлука о допуни Одлуке о критеријумима на основу којих се одређују царински контингенти за увоз одређене робе у 2010. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 10 од 2. марта 2010.
Одлука о допуни Одлуке о посебним мерама царинског надзора при извозу и увозу шећера	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 11 од 5. марта 2010.

Одлука о измени Одлуке о условима и начину обављања мењачких послова	Сл. гласник РС, бр. 11 од 5. марта 2010.
Одлука о измени Одлуке о условима и начину плаћања у готовом новцу у динарима за правна лица и за физичка лица која обављају делатност	Сл. гласник РС, бр. 11 од 5. марта 2010.
Одлука о обавезној резерви банака код Народне банке Србије	Сл. гласник РС, бр. 12 од 10. марта 2010.
Одлука о изменама и допунама Одлуке о посебним мерама подршке финансијској стабилности земље	Сл. гласник РС, бр. 12 од 10. марта 2010.
Одлука о допуни Одлуке о каматним стопама које Народна банка примењује у поступку спровођења монетарне политике	Сл. гласник РС, бр. 12 од 10. марта 2010.
Одлука о обавезној резерви банака код Народне банке Србије по основу девизних средстава која даваоци лизинга држе на посебном рачуну отвореном код банке	Сл. гласник РС, бр. 12 од 10. марта 2010.
Одлука о допуни Одлуке о начину обрачуна, наплате и плаћања камате Народне банке Србије	Сл. гласник РС, бр. 12 од 10. марта 2010.
Одлука о допуни Одлуке о критеријумима на основу којих се одређују царински контингенти за увоз одређене робе	Сл. гласник РС, бр. 14 од 17. марта 2010.
Одлука о седишту Управе царина, оснивању, почетку и престанку рада царинарница, царинских испостава, одсека и реферата	Сл. гласник РС, бр. 14 од 17. марта 2010.
Одлука о измени и допуни Одлуке о висини есконтне стопе Народне банке Србије	Сл. гласник РС, бр. 17 од 23. марта 2010.

Одлука о изменама и допунама Одлуке о условима и начину обављања мењачких послова	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 18 од 26. марта 2010.
Одлука о измени Одлуке о врстама девиза и ефективног страног новца које се купују и продају на девизном тржишту	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 20 од 31. марта 2010.
Одлука о измени и допуни Одлуке о условима и начину рада девизног тржиште	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 20 од 31. марта 2010.
Одлука о условима и начину обављања своп трансакција девиза између Народне банке Србије и банака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 20 од 31. марта 2010.

УПУТСТВА

Упутство за спровођење Одлуке о обавезној резерви банака код Народне банке Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 17 од 23. марта 2010.
Упутство за спровођење Одлуке о обавезној резерви банака код Народне банке Србије по основу девизних средстава која даваоци лизинга држе на посебном рачуну отвореном код банке	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 17 од 23. марта 2010.
Упутство о изменама Упутства за спровођење Одлуке о условима и начину обављања мењачких послова	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 18 од 26. марта 2010.

ОСТАЛО

Исправка Одлуке о општим правилима за обављање директних задужења по основу овлашћења	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 12 од 10. марта 2010.
--	---

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

COMMISSION REGULATION (EC) No 400/2006 of 8 March 2006 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 400/2006 од 8. марта 2006. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 20 од 31. марта 2010.
COMMISSION REGULATION (EC) No 888/2006 of 16 June 2006 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 888/2006 од 16. јуна 2006. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 20 од 31. марта 2010.
COMMISSION REGULATION (EC) No 957/2006 of 28 June 2006 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 957/2006 од 28. јуна 2006. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 20 од 31. марта 2010.
COMMISSION REGULATION (EC) No 1056/2006 of 12 July 2006 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 1056/2006 од 12. јула 2006. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 20 од 31. марта 2010.

COMMISSION REGULATION (EC) No 1125/2006 of 21 July 2006 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 1125/2006 од 21. јула 2006. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 20 од 31. марта 2010.
COMMISSION REGULATION (EC) No 1578/2006 of 19 October 2006 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 1578/2006 од 19. октобра 2006. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 20 од 31. марта 2010.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Вук Ђоковић. – Год.32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132